

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.3.2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloslava Studničky a přísedících Ing. Jaroslava Bezpalce, CSc. a Karla Kvapulinského t a k t o :

Obžalovaní

1) Petr B . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

2) JUDr. Radim V . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

3) Vítězslav B . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

4) Pavel S . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

5) Anna V . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

6) Ing. Dušan B . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

7) Josef Ž. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

8) Milan D. ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

se podle § 226 písm.b) tr.ř.

zprošťují obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci, sp.zn. 4VZv 6/2003, pro skutky,

že

**obžalovaní Petr B., JUDr. Radim V., Vítězslav B., Pavel S.,
Anna V., Ing. Dušan B., Josef Ž., Milan D.**

1) v blíže nezjištěnou dobu od 12.10.1998 do 16.8.1999 v Ostravě obž. Petr B. jako předseda představenstva Českomoravské družstevní spořitelny-spořitelního a úvěrního družstva, IČ:25356216, (dále jen ČMDS), obž. JUDr. Radim V. jako člen ČMDS, do 4.5.1999 jako místopředseda představenstva a od 4.5.1999 jako člen představenstva obchodní společnosti IR-investorská a rozvojová a.s., IČ:25816381, jako člen představenstva obchodní společnosti Svět aut a.s., IČ: 25826514, obž. Pavel S. jako člen ČMDS, I. místopředseda představenstva ČMDS a současně jako předseda představenstva obchodní společnosti Svět aut a.s. a předseda představenstva obchodní společnosti IR - investorská a rozvojová a.s., obž. Vítězslav B. jako člen ČMDS, II. místopředseda představenstva ČMDS a současně jako člen dozorčí rady obchodní společnosti Svět aut a.s., obž. Ing. Dušan B. jako člen ČMDS, člen představenstva ČMDS a současně jako člen představenstva obchodní společnosti IR - investorská a rozvojová a.s. a člen dozorčí rady obchodní společnosti Svět aut a.s., obž. Anna V. jako členka ČMDS, členka představenstva

ČMDS a současně jako členka dozorčí rady obchodní společnosti IR investorská a rozvojová a.s., obž. Milan D. jako místopředseda představenstva obchodní společnosti Svět aut a.s., společně s obž. Josefem Ž. nemajícím do té doby žádné vazby k uvedeným společnostem, které reálně podnikaly ve stejném předmětu činnosti - zprostředkování,

s vědomím nevýhodnosti realizované operace pro ČMDS z důvodu poskytnutí neodpovídající a nereálné protihodnoty, vzájemné spojitosti provedených úkonů a jejich důsledků a s vědomím personální propojenosti uvedených společností s ohledem na funkce zastávané obž. Pavlem S., obž. Vítězslavem B., obž. Ing. Dušanem B., obž. Annou V. a současně s cílem účetně vykázat kladný hospodářský výsledek ČMDS za účetní období roku 1998,

činíce jednotlivé kroky celé operace v souladu s vůlí obž. Petra B., který ji inicioval svým návrhem, prosadil a koordinoval realizaci a za přispění obž. JUDr. Radima V., který vytvořil v písemné podobě příslušné smlouvy a související listiny,

poté co obž. Petr B., obž. Pavel S., obž. Vítězslav B., obž. Ing. Dušan B. a obž. Anna V. jako členové představenstva ČMDS přijali a svými podpisy potvrdili usnesení č. 16a/1998 datované dnem 15.9.1998, kterým vytvořili podmínky k tomu, aby

obž. Pavel S. a obž. Petr B., jménem ČMDS, jako prodávajícím, uzavřeli s obž. Josefem Ž., jako kupujícím, "smlouvu o koupi cenných papírů s právem opce" datovanou dnem 12.10.1998, jejímž předmětem byl, za předpokladu využití nákupní opce, prodej 3.000 kusů akcií obchodní společnosti IR - investorská a rozvojová a.s. za sjednanou kupní cenu ve výši 602.000.000,- Kč se stanovenou opční prémie ve výši 172.000.000,- Kč, s vědomím, že sjednaná kupní cena a opční prémie, ač budí s ohledem na svoji výši, zdání výhodnosti, když cena akcií činila dvojnásobek jejich nominální hodnoty, není vzhledem k osobě kupujícího reálná, kdy obž. Josef Ž. po písemně projevené vůli s datem 29.12.1998, že na uzavřené smlouvě trvá, uhradil sjednanou kupní cenu a opční prémie dle smlouvy směnkou vlastní, na viděnou, s datem vystavení 31.5.1999, vystavenou na částku 774.000.000,- Kč,

na základě čehož obž. Pavel S. společně s obž. Petrem B., jménem ČMDS, uzavřeli s obž. Josefem Ž. smlouvu o zřízení zástavního práva k cenným papírům - předmětným akciím ve prospěch ČMDS, datovanou dnem 31.5.1999,

obž. Petr B., obž. Pavel S., obž. Vítězslav B., obž. Ing. Dušan B. a obž. Anna V. jako členové představenstva ČMDS přijali a svými podpisy potvrdili usnesení č. 13/1999 datované dnem 25.6.1999 a usnesení č. 13a/1999 datované dnem 29.6.1999, jimiž umožnili, aby

obž. Pavel S. společně s obž. Milanem D. jménem obchodní společnosti Svět aut a.s., jako kupujícím, uzavřeli s obž. Petrem B. a obž. Vítězslavem B. jednajícími jménem ČMDS, jako prodávajícím, smlouvu o koupi cenných papírů, datovanou dnem 28.6.1999, jejímž předmětem byl prodej směnky výstavce Josefa Ž. za sjednanou kupní cenu ve výši 774.000.000,- Kč splatnou nejprve pravidelnými měsíčními splátkami ve lhůtě do 30.6.2009 a dle dodatku č. 1 ke smlouvě o koupi cenných papírů, datovaného dnem 16.8.1999, uzavřeného stejnými obžalovanými vyjma obž. Milana D., jehož podpis byl neznámou osobou napodoben, ve lhůtě do 30.6.2005, načež byla tato směnka ke dni 28.6.1999 obž. JUDr. Radimem V., jednajícím jménem obchodní společnosti Svět aut a.s., předložena k přijetí obž. Josefu Ž., který její úhradu provedl zápočtem s pohledávkou za společností Svět aut a.s., vzniklou na základě smlouvy o koupi cenných papírů - 3.000 kusů akcií IR - investorské a rozvojové a.s., datovanou dnem 29.6.1999, kterou jmenovaný uzavřel, se souhlasem zástavního věřitele ČMDS, s obž. Pavlem S. a obž. Milanem D., jako osobami jednajícími jménem obchodní společnosti Svět aut a.s.,

čímž uvedení obžalovaní za vzájemné součinnosti dosáhli stavu, kdy obchodní společnosti IR - investorská a rozvojová a.s. a Svět aut a.s. vlastnily vzájemně vlastní akcie a osoby oprávněné za tyto společnosti jednat, mohly neomezeně nakládat s majetkem těchto obchodních společností, pocházejícím z peněžitých vkladů ČMDS do základního kapitálu těchto společností, přičemž hodnota obou společností činila celkem 133.639.000,- Kč a ČMDS na základě sledu uzavřených smluv a dalších právních úkonů za akcie obchodní společnosti IR - investorská a rozvojová a.s., která vlastnila do 2.7.1999 10 kusů a od 2.7.1999 143 ze 145 kusů akcií obchodní

společnosti Svět aut a.s., získala pouze pohledávku za společností Svět aut a.s. ve výši 774.000.000,- Kč z titulu prodeje směnky výstavce Josefa Ž., jejíž úhrada do výše 602.000.000,- Kč byla rozložena na měsíční splátky do 30.6.2005, ačkoliv s ohledem na situaci a hospodářské výsledky společnosti Svět aut a.s. a její podnikatelský záměr nebyla řádně zaručena úhrada sjednané kupní ceny a úhrada částky ve výši 172.000.000,- Kč, v účetnictví ČMDS vykázána jako úhrada sjednaného práva opce, byla provedena, díky smlouvě o půjčce uzavřené dne 5.8.1999 mezi společnostmi Svět aut a.s. a IR-leasingová, s.r.o., přičemž se jednalo o finanční prostředky ČMDS vložené do základního kapitálu obchodní společnosti IR-leasingové, s.r.o. dne 5.8.1999, čímž veškerým popsáním jednáním byl na úkor ČMDS opatřen pro společnost Svět aut a.s. prospěch ve výši 133.639.000,- Kč,

obžalovaní Petr B., JUDr. Radim V., Vítězslav B., Pavel S., Milan D.

2) dne 1.6.1999 v Ostravě s vědomím, že obchodní společnost IR-leasingová, s.r.o., IČ: 25823540, a Svět aut a.s., IČ: 25826514, reálně podnikají ve stejných předmětech činností zprostředkování, koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, půjčování movitých věcí, pronájem, leasing, s vědomím nevýhodnosti uzavřené smlouvy pro obchodní společnost IR-leasingová, s.r.o. a současně srozumění s tím, že obž. Vítězslav B. je jednatelem obchodní společnosti IR-leasingová, s.r.o. a člen dozorčí rady obchodní společnosti Svět aut a.s., za vzájemné součinnosti,

z podnětu obž. Petra B., který byl, využívaje svého postavení, iniciátorem a za součinnosti obž. JUDr. Radima V., který za tímto účelem vyhotovil písemné znění smlouvy,

uzavřel obž. Vítězslav B., jménem obchodní společnosti IR-leasingová, s.r.o., s obž. Milanem D. a obž. Pavlem S., jednajícími jménem obchodní společnosti Svět aut a.s., smlouvu o půjčce, na základě které společnost IR-leasingová, s.r.o., v postavení věřitele poskytla obchodní společnosti Svět aut a.s. jako dlužníkovi, peněžní částku ve výši 35.000.000,- Kč, která byla následně poukázána bezhotovostním převodem

na účet společnosti Svět aut a.s. splátkami dne 7.6.1999, dne 12.7.1999, dne 30.7.1999 vždy ve výši 5.000.000,- Kč a dne 9.8.1999 ve výši 20.000.000,- Kč, s vědomím, že nebyla sjednána lhůta k vrácení půjčky,

přičemž všem obžalovaným bylo zřejmé, že, s ohledem na situaci, hospodářské výsledky a podnikatelský záměr společnosti Svět aut a.s., nedojde k řádnému vrácení poskytnutých finančních prostředků a takto za vzájemné součinnosti dosáhli stavu, kdy byl společnosti Svět aut a.s. opatřen prospěch ve výši 35.000.000,- Kč na úkor společnosti IR - leasingová, s.r.o., která bez vidiny návratnosti pozbyla disponibilní finanční prostředky pro svoji podnikatelskou činnost, které byly dříve vloženy navýšením do jejího základního kapitálu společníkem Českomoravskou družstevní spořitelnou- spořitelním a úvěrním družstvem,

3) dne 5.8.1999 v Ostravě s vědomím, že obchodní společnosti IR-leasingová, s.r.o., IČ: 25823540, a Svět aut a.s. IČ: 25826514, reálně podnikají ve stejných předmětech činností zprostředkování, koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej, půjčování movitých věcí, pronájem, leasing, s vědomím nevýhodnosti uzavřené smlouvy pro obchodní společnost IR-leasingová, s.r.o., a současně srozuměni s tím, že obž. Vítězslav B. je jednatelem obchodní společnosti IR-leasingová, s.r.o., a člen dozorčí rady obchodní společnosti Svět aut a.s., za vzájemné součinnosti,

z podnětu obž. Petra B., který byl, využívaje svého postavení, iniciátorem a za součinnosti obž. JUDr. Radima V., který za tímto účelem vyhotovil písemné znění smlouvy,

uzavřel obž. Vítězslav B. jménem obchodní společnosti IR-leasingová, s.r.o. s obž. Pavlem S. a obž. Milanem D., jednajícími jménem obchodní společnosti Svět aut a.s., smlouvu o půjčce, na základě které společnost IR-leasingová, s.r.o., v postavení věřitele poskytla obchodní společnosti Svět aut a.s. jako dlužníkovi, peněžní částku ve výši 172.000.000,- Kč, která byla následně poukázána bezhotovostním převodem na účet společnosti Svět aut a.s. dvěma splátkami dne 5.8.1999 ve výši 94.000.000,- Kč a dne 6.8.1999 ve výši 78.000.000,-Kč,

příčemž všem obžalovaným bylo zřejmé, že ač bylo vrácení půjčky sjednáno formou pravidelných ročních splátek do 6.8.2014, nedojde, s ohledem na situaci, hospodářské výsledky a podnikatelský záměr společnosti Svět aut a.s., k řádnému vrácení poskytnutých finančních prostředků a takto za vzájemné součinnosti dosáhli stavu, kdy byl obchodní společnosti Svět aut a.s. opatřen prospěch ve výši 172.000.000,- Kč, neboť získala prostředky potřebné k úhradě sjednaného práva opce Českomoravské družstevní spořitelně - spořitelnímu a úvěrnímu družstvu a to na úkor obchodní společnosti IR - leasingová, s.r.o., která bez vidiny návratnosti pozbyla disponibilní finanční prostředky pro svoji podnikatelskou činnost, které byly dříve vloženy navýšením do jejího základního kapitálu společníkem Českomoravskou družstevní spořitelnou- spořitelním a úvěrním družstvem,

t e d y

obžalovaný Petr B.

ad 1) měl zosnovat a řídit spáchání trestného činu jiného, který jako člen orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

ad 2,3) měl zosnovat a řídit spáchání trestného činu jiného, který jako člen orgánu dvou organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít smlouvu na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaný JUDr. Radim V.

ad 1) měl poskytnout pomoc ke spáchání trestného činu jinému, který jako člen orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

ad 2-3) měl poskytnout pomoc ke spáchání trestného činu jinému, který jako člen orgánu dvou organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít smlouvu na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaný Vítězslav B.

ad 1) měl jako člen orgánu dvou organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

ad 2-3) měl jako člen orgánu dvou organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, uzavřít smlouvu na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaný Pavel S.

ad 1) měl jako člen orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

ad 2-3) měl poskytnout pomoc ke spáchání trestného činu jinému, který jako člen orgánu dvou organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít smlouvu na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaná Anna V.

ad 1) měla jako členka orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaný Ing. Dušan B.

ad 1) měl jako člen orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaný Josef Ž.

ad 1) měl poskytnout pomoc ke spáchání trestného činu jinému, který jako člen orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

obžalovaný Milan D.

ad 1) měl poskytnout pomoc ke spáchání trestného činu jinému, který jako člen orgánu a účastník na podnikání více organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít a dát popud k uzavření smlouvy na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

ad 2-3) měl poskytnout pomoc ke spáchání trestného činu jinému, který jako člen orgánu dvou organizací se stejným předmětem činnosti v úmyslu opatřit jinému prospěch, měl uzavřít smlouvu na úkor jedné z nich a získat takovým činem pro jiného prospěch velkého rozsahu,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

obžalovaný Petr B.

ad 1-3) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona, účastenstvím ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona,

obžalovaný JUDr. Radim V.

ad 1-3) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona, účastenstvím ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona,

obžalovaný Vítězslav B.

ad 1-3) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona,

obžalovaný Pavel S.

ad 1) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona,

ad 2-3) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona, účastenstvím ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona,

obžalovaná Anna V.

ad 1) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona,

obžalovaný Ing. Dušan B.

ad 1) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona,

obžalovaný Josef Ž.

ad 1) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona, účastenstvím ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona,

obžalovaný Milan D.

ad 1-3) trestný čin zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst. 2, odst. 4 trestního zákona, účastenstvím ve formě pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se Česká republika, zastoupená Ministerstvem financí ČR, Letenská 15, 118 00 Praha 1, JUDr. Josef Bližňák, správce konkurzní podstaty úpadce "Českomoravská družstevní spořitelna, spořitelní a úvěrní družstvo" a společnost KV Finance, Ltd., se sídlem 4th Floor, Lawford House, Albert Place, Londýn N3 1RL, Spojené království Velké Británie a Severního Irska (pohledávka převzata od IR-leasingové, s.r.o. "v likvidaci"), **odkazují** se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování soud zjistil, že dne 11.9.1996 byla do obchodního rejstříku, vedeného Krajským obchodním soudem v Ostravě, zapsána „Českomoravská družstevní spořitelna – spořitelní a úvěrní družstvo“ s platností ode dne zápisu, s právní formou družstva a vedle obvyklých předmětů činností souvisejících s peněžními službami, jako předmět podnikání byly zapsány také i další služby a to zprostředkování a obstarávání právních a poradenských služeb, obstarávání nákupu zboží včetně hospodářských potřeb a služeb a také poskytování příspěvku na sociální, zdravotní a vzdělávací účely, organizování činností ve

společném zájmu členů v oblasti sociální, zdravotní a vzdělávací. Ve statutárním orgánu – představenstvu byl jako předseda představenstva zapsán Petr B., jako první místopředseda Pavel S., druhý místopředseda Vítězslav B. a jako členové představenstva Anna V. a dále Ing. Dušan B., všichni s platností od 11.9.1996. Dne 9.7.1998 byla do téhož obchodního rejstříku zapsána firma IR – investorská a rozvojová, a.s. s právní formou akciová společnost a jako předmět podnikání byla zapsána činnost realitní agentury, správy nemovitostí na základě honoráře nebo kontaktu, provádění staveb včetně jejich změn, udržovacích prací na nich a jejich odstraňování, projektová činnost ve výstavbě, pronájem nemovitostí a movitostí včetně doplňkových služeb, půjčování movitých věcí, pronájem, leasing, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, ubytování, investorská činnost a stavební dozor, činnost organizačních poradců, zprostředkování a obstaratelské služby. Předměty podnikání měly platnost ode dne zápisu firmy do obchodního rejstříku. Jako místopředseda představenstva ve statutárním orgánu byl v době od 9.7.1998 do 4.5.1999 zapsán JUDr. R. V., který byl od 4.5.1999 do 18.8.1999 zapsán jako člen představenstva. Jako předseda představenstva P. S., členem představenstva Ing. D. B., oba ode dne zápisu do OR a JUDr. R. V. od 18.8.1999 jako místopředseda představenstva. Jako člen dozorčí rady byla m.j. s platností od 9.7.1998 zapsána Anna V. Jako jediný akcionář byla zapsána ČMDS. Dne 22.10.1998 byla do téhož obchodního rejstříku zapsána firma IR – leasingová, s.r.o., s právní formou společnost s ručením omezeným a s předměty podnikání ode dne zápisu koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, zprostředkování, obstaratelské služby, půjčování movitých věcí, pronájem, leasing. Jako statutární orgán, jednatel, byl zapsán V. B. s platností ode dne zápisu. Jako společník byla zapsána za dobu od 22.10.1998 do 3.2.1999 ČMDS s vkladem 50 milionů Kč a v době od 3.2.1999 do 4.8.1999 rovněž ČMDS s vkladem 200 milionů Kč. V době od 4.8.1999 rovněž ČMDS s vkladem 470 milionů Kč. Dne 17.12.1998 byla do obchodního rejstříku zapsána firma s obchodním jménem Svět aut, a.s., s právní formou akciová společnost a předměty podnikání s platností ode dne zápisu, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, půjčování movitých věcí, pronájem, leasing, opravy motorových vozidel, opravy karosérií, reklamní a propagační činnost a zprostředkování. Jako předseda představenstva byl zapsán P. S. s platností ode dne zápisu, jako místopředseda představenstva Boris Š. s platností od 17.12.1998 do 15.7.1999 a následně od 15.7.1999 do 8.11.1999 jako místopředseda představenstva Milan D. S platností od 17.12.1998 jako člen představenstva byl zapsán JUDr. R. V. Jako předseda dozorčí rady s platností od 15.7.1999 byl m.j. zapsán Ing. D. B., s platností od 17.12.1998 Vítězslav B. Dne 12.1.2000 byla na ČMDS rozhodnutím Úřadu pro dohled na družstevními záložnami vyhlášena nucená správa. Úřad pro dohled nad družstevními záložnami ve svém rozhodnutí poukázal na postavení ČMDS, možností její činnosti podle zákona o spořitelních a úvěrních družstvech, zejména, že při kontrolách pokladen ČMDS ve dnech 2.12.1999 až 7.12.1999 bylo zjištěno, že stav peněz v pokladnách byl ke dni 31.8.1999 celkem 33.939.431,07 Kč, dne 30.9.1999 stav peněžních prostředků v pokladnách byl v částce 21.921.250,47 Kč, dne 31.10.1999 29.427.589,37 Kč a dne 30.11.1999 se již jednalo o částku 6.609.179,40 Kč. V rozhodnutí také bylo poukázáno na prohlášení účastníků zaslaných Úřadů, podle kterých jí nebyly vyplaceny terminované vklady. Také bylo přihlédnuto z tohoto důvodu ke zhoršujícím se stavu likvidity a nedostatkům v činnosti hospodaření ČMDS. V době od 11.1.2000 do 24.10.2000 nuceným správcem byl Ing. Jiří Záděra. V době od 24.10.2000 do 8.4.2003 byl

správce nucené správy Ing. Vladimír Cigánek. V době od 26.1.2000 do 28.3.2000 byl správcem nucené správy jmenován Ing. Richard Benýšek se zápisem ode dne 24.10.2000 a s vymazáním zápisu 8.4.2003. Dne 13.7.2000 bylo Úřadem pro dohled nad družstevními záložnami vydáno rozhodnutí o opakovaném zavedení nucené správy. Okamžikem doručení písemného vyhotovení rozhodnutí o zavedení nucené správy byl pozastaven výkon volených orgánů družstevní záložny s výjimkou kontrolní komise se zápisem do obchodního rejstříku dne 8.4.2003. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.12.2000 ve věci sp.zn. 35K 9/2000 byl na majetek ČMDS prohlášen konkurz, ustanoven konkurzní správce JUDr. Josef Bližňák s účinkem konkurzu ode dne 15.12.2000.

Obžalovaní k zažalovaným skutkům uvedli následující.

P. B. se ve svých výpovědích vyjádřil k založení ČMDS. Uvedl, že dříve byl jedním ze zakládajících členů Rodinné družstevní záložny v Moravských Budějovicích. Z důvodu vzdálenosti nechtěl být ve statutárních a jiných orgánech této záložny a když navíc zjistil, že není naplňován program záložny, v průběhu roku 1996 z ní vystoupil a inicioval založení ČMDS. Své finanční prostředky ve výši cca 14 milionů Kč použil na založení ČMDS. Jeho cílem nebylo získání dalších financí, ale aby dal lidem práci a stabilizoval svou podnikatelskou činnost. Dále se vyslovil k postupu při založení ČMDS a získání osob do jejich statutárních orgánů. V letech 1996-1997 bylo cílem vytvoření členské základny a když členská základna dosáhla počtu asi 1000 členů, ČMDS začala nabízet obvyklé peněžní produkty. Již závěrem roku 1997 bylo zřejmé, že ČMDS bude muset podnikat i jinými způsoby, a to prostřednictvím dceřiných společností, neboť zákon o spořitelních a úvěrních družstvech to ČMDS neumožňoval. Na základě zjištění, že musela být vrácena DPH, dospěli v představenstvu k závěru, že založení dceřiných společností bude nezbytností, aby ČMDS jejich prostřednictvím mohla podnikat a mít majetek a aby nedocházelo k daňovým ztrátám. Proto byla založena společnost IR-investorská a rozvojová (IR), která měla sloužit k odkoupení úvěru za Borisem Š. z důvodu obav, aby ČMDS nepřišla o finance. Také vznikl záměr o vybudování největšího a nejmodernějšího autosalonu v ČR, který by měla provozovat společnost Svět aut a prodávala by automobily tuzemských i zahraničních značek, nabízela servis, služby, leasing ap. Proto byl vypracován projekt a byla založena společnost Světa aut jako dceřiná společnost IR jako tzv. vnukovská společnost ČMDS. Projekt byl pro ČMDS značně výhodný a představoval rychlé a vysoké zhodnocení finančních prostředků. V této době se seznámil prostřednictvím Ondřeje P. s J. Ž. Zjistil, že J. Ž. měl představu o určitých podnikatelských projektech, získání zahraničních investic a jejich umístění do ČR s představou o 40 až 50 milionech USD. Tehdy měl sám zkušenost s možností získání zahraničního kapitálu a proto nevylučoval, že uvedený záměr by se mohl J. Ž. podařit. Proto mu nabídl možnost odkoupení veškerého movitého i nemovitého majetku náležejícího ČMDS a dceřiným společností. J. Ž. by tak vlastnil jednu společnost, která by vlastnila ostatní dceřiné společnosti ČMDS. Cena akcií IR byla stanovena na 20 milionů USD po 38,70 Kč, což odpovídalo asi 1 USD a odpovídalo by to výsledné částce 774 milionů Kč. ČMDS s J. Ž. uzavřela kupní smlouvu týkající se prodeje akcií s právem opce, a pro případ, že by k odkoupení akcií nedošlo, opční prémie by připadla opět ČMDS. J. Ž. se ale v rozhodné době finance ze zahraničí nepodařilo zajistit a proto musel situaci řešit. J. Ž. soustavně sliboval, že peníze ze zahraničí jsou tzv. na cestě a proto se

předpokládalo, že připravovaný obchod se uskuteční do konce roku 1998. J. Ž. stále sliboval peníze ze zahraničí a jako poslední termín mu pro jejich přísun dal konec měsíce listopadu 1998, protože by muselo dojít k převedení veškerého majetku z ČMDS do IR- leasingové (IRL) a muselo by se to uskutečnit ještě ve zdaňovacím období tohoto roku. Když se v listopadu 1998 i s J. Ž. náhodně setkal v Kopřivnici, ještě mu tvrdil, že se vrací z Amsterdamu a vše je na dobré cestě. J. Ž. ale peníze nezískal a situace byla řešena tím, že byly odkoupeny akcie IR Světem aut. Tím došlo ke stavu tzv. křížového vlastnictví a IR a Svět aut navzájem vlastnily své akcie, což nebylo v rozporu se zákonem. Bylo toho dosaženo popsány operacemi, kdy akcie IR byly převedeny z ČMDS na J. Ž. na základě uvedené kupní smlouvy s právem opce za sjednanou kupní cenu, kterou J. Ž. uhradil ČMDS směnkou vlastní na viděnou bez protestu. ČMDS směnku prodala Světu aut za nominální cenu, která bude splatná v budoucnu. Svět aut potom uzavřel na akcie IR s J. Ž. kupní smlouvu za stejnou kupní cenu. Svět aut J. Ž. předložil jeho směnku k proplacení a k úhradě došlo vzájemným započtením obou pohledávek ve stejné výši, pohledávky z kupní smlouvy za akcie IR a pohledávky ze směnky. Tím nastal stav, že Svět aut získal akcie IR a ČMDS dlužil 774 milionů Kč splatných až do stanovené lhůty. Mezi ČMDS a Světem aut byla také současně uzavřena na akcie IR zástavní smlouva, podle které akcie měly být až do zaplacení kupní ceny v držení a zástavě ČMDS. Svět aut s akciemi ale nemohl disponovat bez souhlasu ČMDS a platby byly zajištěny pro případ prodlení i možností ČMDS realizovat na akcie zástavní právo. Důsledkem této operace by také bylo, že zisk ze Světa aut by byl převáděn přímo bez zdanění do ČMDS jako splátka dluhu. Protože by Svět aut nevykazoval zisk, neplatil by ani daň. Také by to vyplývalo z toho, že ani pro ČMDS by splátky dluhu nebyly příjmem, nejednalo by se o zisk, ale o vrácení nezdaňované pohledávky. ČMDS měla akcie IR stále v zástavě a v situaci, kdyby nedocházelo ke splátkám dluhu, mohla na ně uplatnit zástavní právo. Tyto operace vedly i k tomu, že IR a Svět aut se jako dceřiná a vnukovská společnost určitým způsobem vyvázaly ze závislého postavení vůči ČMDS, které vyplývalo z vlastnictví akcií, ale současně vůči ČMDS byly v závislém postavení vyplývajícím z finančního závazku vůči ČMDS. K usnesení představenstva ČMDS č. 16a/1998 s datem 15.9.1998 uvedl, že bylo podepsáno v aktuální době a jako tajné bylo označeno z důvodu ochrany připravované operace před konkurencí. Všechny dokumenty byly rovněž podepisovány v aktuálním čase a byly vypracovávány JUDr. R. V. či jeho koncipienty.

K úvěrovým smlouvám mezi IR – leasingovou a Světem aut P. B. uvedl, že se jednalo o obvyklé obchodní operace, zejména, že IR – leasingová byla založena z důvodu, aby podporovala ostatní společnosti ve skupině a zajišťovala leasing automobilů. Úvěr na částku 35 milionů Kč byl určen pro počátek podnikání Světa aut, k nákupu automobilů a k financování dalších nákladů, souvisejících s provozem autosalonu, než Svět aut si vytvoří finanční rezervy a bude ziskový. Cílem bylo, aby Svět aut začal prosperovat, jehož zisk by byl určen pro ČMDS, která jej sama v tomto rozsahu nedokázala vytvářet. Jestliže nebyla stanovena lhůta splatnosti úvěru, bylo to z důvodu, aby se režim splátek odvíjel od dalších možností Světa aut. Zdůraznil, že takový postup zákon nevyklučoval a jeho předností bylo, že splatnost závazku stanovil věřitel již tím, že vyzve dlužníka k plnění, který je povinen ho do druhého dne poskytnout. Připustil, že tato úvěrová smlouva byla pro Svět aut riziková, předpokládalo se ale, že úvěr umožní, aby se Svět aut stal v krátké době

vysoce ziskový. Ke smlouvě na částku 172 milionů Kč uvedl, že byla určena pro zaplacení první splátky dluhu, který měl Svět aut vůči ČMDS z titulu koupě směnky J. Ž. Jednalo se o dluh 774 milionů Kč a za tuto částku byly obchodovány akcie IR a také i částka 172 milionů Kč byla pro tento účel beze zbytku použita. Uvedené operace podle něj nemohly mít vliv na hospodářský výsledek ČMDS, ani na její úpadek a uvedenými operacemi ČMDS nevznikla žádná škoda. Všechny tyto operace proběhly mezi ČMDS, dceřinými společnostmi a vnukovskou společností, tzn. uvnitř uvedené skupiny subjektů. Všechny tyto závazky byly zajištěné, pro ČMDS z nich nevyplývalo žádné riziko a mohlo se pouze jednat o riziko ušlého zisku, že by Svět aut nebyl schopen splácet své závazky. Podle podnikatelského záměru pro autosalon, který byl tehdy jedním z prvních a největších autosalonů na Severní Moravě se předpokládalo, že při prodeji nejznámějších tuzemských a světových značek automobilů a poskytování dalšího servisu, Svět aut bude v krátké době vysoce ziskový a všechny jeho závazky budou včas uhrazeny.

JUDr. R. V. ve výpovědích uvedl, že především vystupoval jako právní zástupce ČMDS, IR a společnosti Světa aut na základě uzavřené smlouvy o poskytování právní pomoci, tuto činnost vykonával jako advokát. Právní služby poskytoval na základě mandátní smlouvy a nevystupoval jako člen představenstva těchto společností. Důsledně odlišoval, zda úkony pro tyto společnosti provádí jako právní zástupce, anebo by takové úkony mohly být posuzovány, že je činil jako člen představenstva. Poskytoval je podle této smlouvy na základě pověření klienta a jeho povinností proto nebylo zkoumat ekonomické důsledky těchto úkonů. Protože všechny akcie IR vlastnila fyzická osoba, posuzoval to jako situaci, která by mohla být pro ČMDS nebezpečná a mohlo by dojít ke ztrátě kontroly nad majetkem IR. Převod směnky na Svět aut, který byl ovládán po personální stránce ČMDS a odkoupení akcií IR se souhlasem zástavního věřitele se mu jevilo jako bezpečné zajištění majetku IR, který zůstal pod kontrolou ČMDS. Poukázal na příslušná ustanovení zákona o cenných papírech, že smlouva o převodu listinného cenného papíru, znějícího na majitele, tzn. akcií IR, nemusí mít písemnou formu, která je vyžadována pouze při převodu listinného cenného papíru znějícího na jméno, který se převádí formou dluhopisu. Proto nebylo zapotřebí vyhotovovat písemnou smlouvu o prodeji akcií IR, a to ani pro případ, kdyby se jednalo o prodej ČMDS fyzické osobě. Směnku lze převádět výhradně rubopisem, který může být také proveden blanketní formou. Při převodu směnky nebylo zapotřebí vypracovat písemnou smlouvu a jestliže tato smlouva byla vyhotovena, bylo to z důvodu, aby se jednalo o transparentní vztah a bylo jednoznačně zřejmé, že došlo k převodu směnky z ČMDS na Svět aut. Všechny tyto úkony, ke kterým nebylo zapotřebí písemné formy, byly do ní uvedeny jen proto, aby se jednalo o průhledné a srozumitelné transakce. O těchto postupech také byli uvědomováni auditoři, kteří je ve vypracovávaných auditech popsali. Dodal, že jestliže by byl jeho záměr či jiných odpovědných osob jiný a jejich záměrem by bylo poškodit ČMDS nebo další společnosti, smlouvy nemusely být písemné. Jeho povinností nebylo zkoumat smluvní partnery, podstatu transakcí, ani jejich důsledky. Mohl by tak činit pouze z důvodu, pokud by transakce byly v rozporu se zákonem. Nemusel zkoumat určení výše kupní ceny, jestliže její výše neměla být stanovena právním předpisem. Kupní cena v daném případě byla zajištěna směnkou, zástavou cenných papírů, se kterými kupující nemohl disponovat bez souhlasu zástavního věřitele, tzn. ČMDS, protože cenné papíry lze výhradně převést fyzickým předáním a převzetím a akcie na majitele byly v úschově ČMDS.

Proto učinil zápis, že směnka byla předložena k proplacení J. Ž. jako směnečnému dlužníkovi, protože směnka byla předložena v souladu se směnečným zákonem ve lhůtě jednoho roku. Tvrzení v obžalobě o neomezeném nakládání s majetkem společnosti označil za nepodložené, protože členové statutárních orgánů IR a Světa aut byli oprávněni rozhodovat o všech záležitostech. Stejně oprávnění statutárních orgánů bylo v dceřiné společnosti IR a vnukovské Svět aut bez ohledu na skutečnost, který subjekt vlastnil akcie, mohl s majetkem disponovat, tzn. prodat, zastavit, zatížit právy třetích osob bez ohledu na transakci se směnkou. Prodej majetku by byl pro obě společnosti výhodnější, protože by nedošlo k zatížení závazkem vzniklým transakcí. Vlastnictví akcií IR, které vlastnil Svět aut, nemělo vliv na rozhodování představenstva o nakládání s majetkem společnosti. Svět aut získáním vlastnictví akcií nemohl s nimi pro jejich zástavu nakládat, nezískal další oprávnění nakládat s majetkem společnosti, tzn. že představenstvo nezískalo žádné jiné širší oprávnění disponovat s majetkem. Oprávnění představenstev IR i Světa aut zůstalo stejné a s majetkem těchto společností nebylo nijak nakládáno. Představenstva obou společností neučinila jakýkoliv úkon, který by jejich majetek poškodil, znehodnotil či zastavil. Svět aut neměl žádný majetek pocházející z vkladů ČMDS, která ani žádný vklad do Světa aut neposkytla. Pohledávku ČMDS za Světem aut považoval v době jejího vzniku za reálnou a byla bezpečnější, než pohledávka za fyzickou osobou. Pohledávka byla několikanásobně zajištěna zástavním právem k nemovitostem, k cenným papírům, což omezovalo jakékoliv nakládání s nimi. ČMDS zůstala pohledávka ze smlouvy o prodeji cenných papírů J. Ž. bez toho, že došlo k převodu směnky na Svět aut. Tímto převodem ČMDS získala pohledávku za Světem aut, tzn. vedle pohledávky za J. Ž. Tímto postupem se postavení ČMDS jako věřitele oproti stavu před transakcí zlepšilo, neboť získala za jednu pohledávku více dlužníků, což vlastně bylo i ručením. Pro případ realizace všech podnikatelských záměrů Světa aut jeho závazek byl reálný. ČMDS navíc mohla disponovat s pohledávkou za J. Ž. i Světem aut, mohla ji prodat a kapitalizovat. Společnosti IR a Svět aut neměly nikdy shodný předmět podnikání s ČMDS. Obě společnosti nikdy nevyvíjely stejnou činnost a v úvahu pouze přicházelo zprostředkování. ČMDS je ale nevyvíjela a pouze m.j. měla v obchodním rejstříku zapsanou činnost zprostředkování právních a poradenských služeb. Ale ani v těchto zapsaných činnostech zprostředkování obě společnosti žádnou činnost nevyvíjely. Svět aut nezískal žádný prospěch, stal se pouze vlastníkem cenných papírů, se kterými nemohl nakládat, nemohl uskutečnit jejich převod, zástavu a vznikl mu závazek vůči ČMDS z titulu koupě směnky. Po uvedených transakcích ČMDS nevznikl tzv. úkor ve smyslu obžalovaného trestného činu, neboť pohledávku vlastnila v době jejího vzniku a byla vícenásobně zajištěna, byla reálná a jednalo se o majetek, se kterým bylo možno nakládat. Také poukázal na zástavu listinných akcií IR, ze které vyplývalo, že ČMDS ji mohla realizovat pro případ zjištění, že Svět aut není schopen svůj závazek splnit. Svět aut mohl na trhu získat dominantní postavení a celkem se mohlo jednat o jeho 80% segment. Také poukázal na další aktivity na jiných místech Moravy a na nabídku na výstavbu dalšího autosalonu v Praze. Jednalo se o získání licencí od VW Group, Audi, Seat, Renault, Daewoo a BMW a proto se předpokládalo vytížení kapacity autosalonu. Svět aut by byl schopen své závazky splácet a ve stanovených lhůtách zaplatit obě půjčky.

Podnikatelský záměr byl reálný, životaschopný a nedostatkem bylo, že nemohl být realizován a byl přerušen, zejména když nezbytná doba pro dosažení jakýchkoliv

ekonomických cílů činí 2 až 3 roky a po tuto dobu bývají firmy ve ztrátách. Poukázal na obsah vypracovaných znaleckých posudků, které ani v jednom případě nevyvozovaly z tzv. akce kulového blesku žádnou škodu či jinou finanční újmu ČMDS. Platí to i pro znalecký posudek VŠE a ve vztahu k němu měl pouze výhradu nepřijatelné konstrukce, že dospěl k fantastickým částkám ve finančních tocích a v tomto směru znalecký posudek označil za chybný, zvláště, že neobsahoval vysvětlení, proč by úroky u obou půjček měly být povinnou součástí nákladů. Již při odečtení nákladového úroku směnky by byl hospodářský výsledek u Světa aut v letech 1999 až 2003 kladný a pro případ nezapočtení všech úroků by v roce 1999 byl cca 33,5 milionů Kč, v roce 2000 cca 64 milionů Kč, v roce 2001 cca 62,5 milionů Kč, v roce 2002 cca 51 milionů Kč a v roce 2003 cca 46 milionů Kč. Vyslovil výhrady k obžalobě, že veškeré smlouvy v případě prvního výroku obžaloby měly být podepisovány na podzim 1999. Poukázal na založenou listinu o členských schůzích v srpnu 1999 a operace byly několika tisíci lidmi schváleny. Všechny smlouvy byly vyhotoveny v uvedeném aktuálním čase a časový rozdíl mohl činit maximálně 2 dny. Dále poukázal na zápisy auditorů. Proto vyslovil výhradu k dřívější výpovědi J. Ž. o dodatečném vyhotovování smluv. Předložil v tomto směru závěry z interního spisu auditora, ve kterých se hovoří o těchto smlouvách a audit z 30.8.1999, který byl k dispozici na členských schůzích na podzim roku 1999.

V. B. dne 14.12.2000 jako obviněný odmítl vypovídat. Při rozhodování o jeho vazbě dne 16.12.2000 se vyjádřil k výkonu svých funkcí v ČMDS, v IR – leasingové a dozorcí radě Světa aut. V této výpovědi připustil, že z titulu svých funkcí po předchozím obeznámení podepisoval smlouvy, doklady si nechal vysvětlovat a P. B. byl ujišťován, že je všechno v pořádku. P. B. jej také seznámil s J. Ž., ale nikdy s ním osobně nejednal. Ve výpovědi v přípravném řízení ze dne 14.3.2001 se jednak vyslovil ke vzniku ČMDS a dalších společností, k jím zastávané funkci a náplni práce s tím, že v tomto směru jej oslovil P. B., že chce založit peněžní družstvo a také oslovil další své známé. K usnesení 16a z 15.9.1998 označené jako „tajné“ uvedl, že se jednání zúčastnil, ale s tím, že nevěří tomu, že by se uskutečnilo 15.9.1998, když v této době již začala výstavba autosalonu. Současně ale také uvedl, že si není vědom toho, že by se zúčastnil nějakého jednání představenstva ČMDS, ze kterého by vzešlo usnesení označené jako „tajné“. Svůj podpis na usnesení označil za nečitelný a neuvědomuje si, že by usnesení podepsal. V této souvislosti podotkl, že z popudu P. B. došlo k přepisování zápisů z jednání představenstev, kdy mu A. V. ve své kanceláři předávala tzv. šanony, kde již byla přepracovaná usnesení z jednotlivých představenstev, která podepisoval a k takovým podpisům po jednotlivých letech došlo vícekrát. Jednotlivá usnesení přitom nepročítal, se zápisy se neseznamoval a tím mohlo dojít k tomu, že podepsal i usnesení č. 16a. K podpisům přepsaných usnesení došlo v roce 1999, nebyl však schopen uvést, ve kterém měsíci, neboť v té době již sídlil ve společnosti IR – leasingová a dokumenty mohl podepsat při ranních návštěvách ČMDS anebo po telefonické domluvě. O obchodní operaci popsané v usnesení č. 16a se dozvěděl až po odkoupení domu v Olomouci, který vlastnil vlastník nesplácející úvěry, ve kterém poté bydleli O. P. a J. Ž., se kterým se tak seznámil. Teprve až poté se dozvěděl, že J. Ž. měl zakoupit akcie IR. Také se zúčastnil společného jednání s P. B., Ing. D. B., A. V., P. S., JUDr. R. V. a daňovým poradcem Ing. P. K., na kterém P. B. všechny přítomné seznámil s touto transakcí a bylo rozhodnuto, že o vše se budou starat P. B. a JUDr. R. V. Žádného dalšího jednání ohledně tohoto prodeje se již potom nezúčastnil. K předloženým

dokumentům týkajícím se celé transakce uvedl, že smlouvu z 12.10.1998, uplatnění práva opce z 29.12.1998, smlouvu o zřízení zástavního práva k cenným papírům mezi ČMDS a J. Ž. z 31.5.1999, směnku na částku 774 milionů Kč, záznam o předložení a přijetí směnky, nikdy neviděl. K převodu práv na rubopisu směnky, ze kterého vyplývá, že jej podepsal jako druhý místopředseda představenstva ČMDS dne 28.6.1999 uvedl, že si nevzpomíná, že by doklad podepsal. Podotkl, že ani přesně nevěděl, o co se jedná a nikdo mu smysl těchto dokladů nevysvětlil. Potvrzení o převzetí cenných papírů a jejich složení do zástavy z 31.5.1999, žádost o udělení souhlasu k prodeji zastavených cenných papírů z 29.6.1999, rovněž neviděl. Ke smlouvě o koupi cenných papírů z 28.6.1999, kterou podepsal jako druhý místopředseda představenstva ČMDS uvedl, že ji podepsal v kanceláři P. B. za přítomnosti JUDr. R. V. a napřed mu jí dal k přečtení P. B. P. B. byl ubezpečen, že po ekonomické a právní stránce je všechno zcela v pořádku, nevzpomněl si ale, zda-li na to také reagoval JUDr. R. V. P. B. mu přitom řekl, že J. Ž. nemá na zaplacení směnky, proto se IR prodá Světu aut a P. B. jej znovu ubezpečil, že nemusí mít strach a všechno je v pořádku. Současně mu ale také sdělil, že kdyby to nepodepsal, podepsal by smlouvu někdo jiný z představenstva. Sám přitom také uvažoval, že kdyby smlouvu nepodepsal, mohl by být propuštěn. Ke smlouvě o zřízení zástavního práva k cenným papírům mezi ČMDS a Světem aut z 29.6.1999 uvedl, že ji také podepsal, k podpisům došlo zřejmě v jednom dni a podle jeho názoru cenu 774 milionů Kč zřejmě stanovil sám P. B. Měl také vědomost o tom, že P. B. se zmiňoval o tom, že auditorské firmě ERNST YOUNG /EY/ se nelíbila doba splatnosti 10 let a po jejich připomínkách byla snížena na 5 roků a proto byl vyhotoven k této smlouvě dodatek č. 1. Podle jeho názoru splátky ve stanovené výši, zvláště, když P. S. jednal o licencích na prodej automobilů, byly reálné. S podnikatelským záměrem Světa aut se nikdy neseznámil a na toto téma s nikým nehovořil. K půjčce 35 milionů Kč od IR – leasingové uvedl, že P. B. mu řekl, že se má domluvit s M. D. a společností, kterou zastupoval, má Světu aut půjčit peníze. Smlouvu vypracoval JUDr. R. V. a smlouvu všichni jmenovaní poté podepsali. Když P. B. namítl, že ve smlouvě není stanovena splatnost, byl jím informován, že režim splátek se dodatečně vypracuje. Přestože vypracování splátkového kalendáře několikrát urgoval u JUDr. R. V. včetně písemné urgency, splátkový kalendář vypracován nebyl. Rovněž druhá smlouva o půjčce 172 milionů Kč byla vypracována na příkaz P. B. a smlouvu opět vypracoval JUDr. R. V. a všichni jmenovaní ji podepsali. Nebylo mu přitom zřejmé a nebyl ani nikým poučen, že tato částka bude sloužit k zaplacení práva opce. Obdobnou výpověď o půjčkách od IR – leasingové Světu aut V. B. podal při dalším výslechu dne 5.6.2001. Při konfrontaci s P. B. dne 28.5.2001 V. B. opět uvedl, že neví, zda-li se zúčastnil zasedání představenstva k usnesení č. 16a a podotkl, že jeho podpis na usnesení není znatelný, zvláště, že mu byla předložena kopie usnesení. O obchodu s akciemi IR se dozvěděl na neformálním zasedání představenstva spolu s Ing. P. K. někdy v roce 1998. Na této schůzce ale nebyl učiněn žádný závěr a nebylo řečeno, kdo by akcie IR měl zakoupit. J. Ž. poznal až v únoru 1999 a ani tehdy nevěděl, že kupuje akcie IR. Vzpomněl si, že v souvislosti s přijetím tohoto usnesení se hovořilo i o J. Ž., kterého poznal až v pozdější době, zprostředkovaně, ale bylo to až po 15.9.1998.

V. B. v hlavním líčení změnil výpověď. Uvedl v ní, že o záměru prodat akcie IR se dozvěděl na zasedání představenstva ČMDS od P. B. Byl informován o tom, že za J. Ž. je silný zahraniční kapitál a jeho majitelé měli zájem o podnikatelský záměr

Světa aut. O správnost informací neměl jakékoliv pochybnosti a proto podepsal usnesení 16a datované dnem 15.9.1998. Smlouvu z 12.10.1998, uplatnění práva opce z 29.12.1998 a smlouvu o zřízení zástavního práva z 31.5.1999 viděl až v přípravném řízení. Po několika měsících byl P. B. informován, že J. Ž. nezískal dostatek financí na zaplacení akcií IR a situace se bude řešit tím, že se podepíše smlouva o koupi cenných papírů, jejímž předmětem bude koupě směnky J. Ž. K podpisu této smlouvy došlo 28.6.1999, byla mu předložena P. B. s ubezpečením, že celý problém se tím vyřeší a všechno bude v pořádku. Princip tzv. křížového vlastnictví mezi IR a Světem aut mu byl obhájcem vysvětlen až po sdělení obvinění. Důvody vedoucí ke všem transakcím, jak jsou nyní popsány pod bodem I./1. obžaloby, mu nebyly známy anebo mu byly jen letmo vysvětleny P. B. při podpisech. Potvrdil, že jako jednatel IR – leasingové poskytl Světu aut půjčku 35 milionů Kč až na příkaz P. B. Zdůraznil, že podnikatelský záměr Světa aut hodnotil jako perspektivní. K druhé půjčce v částce 172 milionů Kč opět uvedl, že jako jednatel IR – leasingové ji poskytl na základě příkazu P. B., ale smlouvu neuzavřel s vědomím, že Svět aut nebude schopen splácet závazky. P. B. byl informován o podnikatelském záměru Světa aut, že dosáhne na trhu dominantního postavení a tím bude zajištěno splácení závazků. Závěrem uvedl, že mu není jasné vytýkané způsobení škody, když ČMDS neunikla ani koruna a ČMDS obdržela za prodané akcie 172 milionů Kč, které měla stále v dispozici a po zavedení nucené správy měl nucený správce peníze pod kontrolou. K tvrzení obžaloby, že ČMDS, IR leasingová a Svět aut reálně podnikaly ve stejných předmětech činnosti zprostředkování, uvedl, že vždy měl zato, že ČMDS podnikala v úzce vymezeném rámci dané zákonem o spořitelních a úvěrních družstvech. Svět aut vyvíjel svou činnost v souladu s podnikatelským záměrem. IR leasingová byla zřízena za účelem poskytování leasingových služeb, půjček, a to nejenom členům skupiny ČMDS, ale i cizím subjektům. Z tohoto důvodu se nemohlo jednat o stejné předměty činnosti. Podle vyčíslení v obžalobě měla být způsobena škoda v desítkách milionů Kč a přitom ve skutečnosti z dosahu ČMDS a celé její skupiny neunikla ani koruna. ČMDS za prodané akcie obdržela 172 milionů Kč, které na základě zástavního práva měla k dispozici. Zástavní právo po zavedení nucené správy bylo realizováno a z tohoto důvodu finance uváděné ve třech bodech obžaloby měl nucený správce pod kontrolou, zvláště, když poté ČMDS vlastnila IR leasingovou, IR a jejím prostřednictvím také Svět aut. Vyjádřil lítost nad úpadkem ČMDS, ale z celé trestní věci přitom v rozporu se skutečností vyplývá, že snahou trestního řízení je všechny označit za viníky úpadku. K rozporům mezi výpověďmi týkajícím se přepisování zápisů, jejich dodatečného podepisování uvedl, že nebyl seznámen s uvedenými doklady, že P. B. byl informován, že J. Ž. nemá na zaplacení a k dalším rozporům se odmítl vyjádřit.

P. S. se ve svých výpovědích rovněž vyjádřil k založení ČMDS, dceřiných společností a tzv. vnukovské společnosti, budování struktury ČMDS a k náplni svých funkcí. K předmětným transakcím uvedl, že P. B. ostatní členy představenstva o možnosti odprodeje akcií IR informoval v září 1998, že existuje zájemce, který má možnost ve velkém rozsahu investovat zahraniční kapitál a jedním z jeho záměrů je získání podílu na trhu prodeje a servisu automobilů, zájem na realizovaném podnikatelském záměru budovaného autosalonu. Na základě této informace byl dalšími jednáními pověřen P. B. a jednání v tomto směru se zúčastňovali JUDr. R. V. a Ing. P. K. Jednání probíhala těsně před usnesením 16a z 15.9.1998. Nebyla mu známa koncepce stanovení kupní ceny 602 milionů Kč a její výše buď vyplynula

z jednání s J. Ž. anebo z představ P. B. Představenstvo bylo dále informováno, že vzhledem k blížícímu se termínu úhrady kupní ceny je ji možno vázat na opční smlouvu s premií. V tomto směru P. B. dalšími úkony pověřil JUDr. R. V. Následně došlo k realizaci obchodu a byl informován, že úhrada byla provedena směnkou. Později byl P. B. informován, že J. Ž. ze strany zahraničního partnera kapitál nebude poskytnut a nebude schopen proplatit směnku. Bylo o tom informováno celé představenstvo ČMDS a JUDr. R. V. byl pověřen právními úkony pro zajištění majetku IR. Popsal všechny následné právní úkony se zdůrazněním, že investice pocházející z ČMDS byly tím dostatečně zajištěny. Splácení závazků ze strany Světa aut se jevilo jako reálné za předpokladu plného provozu autosalonu se servisem apod. Svět aut byl v této době největším a nejmodernějším autosalonem a autoservisem v ČR, což bylo reálnou možností pro to, aby společnost získala dominantní postavení na trhu ČR a vytvářela značný zisk. Tento záměr se ale nepodařilo realizovat jen z důvodu vzniklého mediálního tlaku kolem ČMDS. Předtím, než odstoupil ze svých funkcí, absolvoval řadu jednání s tehdejší nuceným správcem ČMDS Ing. P. Cigánkem a bylo dohodnuto, že za společnost Svět aut bude vypracován návrh na způsob úhrady závazků vůči ČMDS. K dalšímu jednání z jeho strany již nedošlo a P. B. jej informoval, že hospodářské výsledky Světa aut jsou nevalné a pod jeho vedením by se značně zlepšily. P. B. jej také informoval o nabídce zástupcům nucené správy, příp. i jiným osobám určeným nucenou správou na místa v představenstvu a dozorčí radě v IR a Světu aut, aby byla zajištěna možnost kontroly a možnost rozhodování za tyto společnosti ze strany nucené správy ČMDS. Poté odstoupil ze svých obou funkcí. P. B. řešení navrhl i v písemné podobě se stanovením časového horizontu. Ohledně účasti zástupců nucené správy ve společnostech bylo rozhodováno na dalších jednáních, která už však probíhala mimo něj. Stanovení kupní ceny 602 milionů Kč za akcie IR a cenu opční premie 172 milionů Kč P. B. předtím vysvětloval tím, že zájemce koupí funkční podnik, předpokládalo se zavedení všech souvisejících služeb. Po sečtení proinvestovaných a předpokládaných nákladů, včetně prostředků pro finanční leasing, vyplynula z toho cena 602 milionů Kč. Částka 172 milionů Kč byla P. B. vysvětlována tím, že se předpokládá další realizace projektu Světa aut a tato částka předpokládala výdaje spojené opět s výstavbou autosalonu. Jestliže transakce bude také vázána opční smlouvou s opční premií, která bude proplacena, opční premii získá ČMDS, ať již transakce bude realizována nebo nikoliv. Všechna tato stanoviska předtím P. B. konzultoval s Ing. P. K. a JUDr. R. V. Potvrdil, že podepsal usnesení 16a z 15.9.1998 s tím, že všechny zápisy z představenstev ČMDS byly povětšinou vyhotovovány v den jednání, maximálně do jednoho týdne. Podepsal smlouvu z 12.10.1998, o dalších transakcích byl P. B. informován, že došlo k uplatnění práva opce ze strany J. Ž. Nevzpomněl si, že by se zúčastnil nějakých dalších jednání o uplatnění práva opce, P. B. byl informován, že J. Ž. má problémy a záležitosti spojené s touto transakcí se tzv. protáhnou. Podepsal smlouvu o zřízení zástavního práva k cenným papírům z 31.5.1999. Nebyl si ale vědom, že by se zúčastnil jednání o způsobu úhrady kupní ceny. K dalším dokumentům od 28.6.1999 uvedl, že se jedná o smlouvy a dokumenty pocházející z doby, kdy se zjistilo, že J. Ž. nebude schopen proplatit směnku, kterou původně uhradil kupní cenu za akcie IR. Všichni o tom byli informováni P. B. a následné dokumenty jsou reakcí na tuto skutečnost. Tvzení o možnostech neomezeného nakládání s majetkem IR a Světa aut považoval za chybnou interpretaci vzhledem k tomu, že za akciovou společnost jsou oprávněni jednat statutární zástupci a v daném případě byl předsedou představenstva IR a

Světa aut v době, kdy byl do těchto funkcí jmenován v době jejich vzniku na základě rozhodnutí představenstva ČMDS, tzn. že v tomto postavení byl ještě před realizací těchto transakcí. Personální propojenost mezi statutárními orgány ČMDS a společnostmi naopak vždy považoval za přínos z důvodu možnosti přímé kontroly osobami ve vedení ČMDS. Zdůraznil, že v případě Světa aut s ohledem na podnikatelský záměr se jednalo o originální projekt v ČR, který do té doby neměl obdoby a proto neměl pochybnosti o schopnosti společnosti splácet závazky. Ze stejného důvodu proto v půjčkách částek 35 milionů a 172 milionů Kč spatřoval standardní půjčky, bylo dodrženo zákonné ustanovení o výpočtu úrokové sazby a také i z tohoto důvodu nebylo pochybností o tom, že společnost Svět aut po dosažení vysokých zisků bude je schopna splatit. Svět aut byl schopen měsíčně prodávat v průměru více automobilů než konkurenční autosalon Auto Heller. Těžiště mělo spočívat v prodeji vozů Škoda a ostatní značky koncernu VW měly tento prodej pouze doplňovat. Jednání se zástupci dalších koncernových značek bylo přitom ovlivněno do značné míry mediálním tlakem ohledně ČMDS. V době realizace Světa aut ČMDS měla cca 13.000 členů, což bylo pro Svět aut konkurenční výhodou. Tzv. licence, tzn. obchodní smlouvy k autorizovanému prodeji vozů určité značky, neznamenal a neznamenají oprávnění k prodeji, tzn. že by bez licence vozy těchto značek nebylo možné prodávat. K takové obchodní činnosti bylo pouze nutné v oblasti prodeje, servisu, živnostenské oprávnění. Licencovaný prodejce přitom má povinnost dodržovat doporučení výrobce automobilů v oblasti cenové politiky a podobně, což by zvyšovalo zřizovací a provozní náklady. Zatímco prodejce bez licence se pouze řídí zákonitostmi trhu, nabídkou a poptávkou. Dále poukázal i na řadu obchodních společností v ČR i ve světě, které úspěšně podnikají bez jakékoliv autorizace. Vyplývá z toho, že investice byla provedena do ekonomicky prosperujícího odvětví. V této souvislosti podotkl, že v Ostravě úspěšně funguje společnost RT Torax bez licence a doposud prodává automobily celého koncernu VW. Vyslovil také výhrady ke svědecké výpovědi Ing. V. Cigánka, který zprvu tvrdil, že došlo k vyvedení majetku z ČMDS, který ale nebyl schopen specifikovat. Vyjádřil údiv, že jmenovaný svědek se podílel na koupi akcií IR pro IR-leasingovou, přesto však poté podal návrh na prohlášení konkurzu IR. Stejně výhrady také vyslovil ke svědecké výpovědi dr. J. Bližňáka o vyvedení majetku z ČMDS, avšak nebyl jej schopen specifikovat.

A. V. při výslechu v přípravném řízení dne 14.12.2000 odmítla vypovídat. Dne 29.1.2001 vypověděla, že svou funkci člena dozorčí rady IR vykonávala jen po formální stránce. Náplní práce nevěnovala patřičnou pozornost a zápisy z jednání dozorčí rady toliko podepisovala a neměla ve skutečnosti vědomost o tom, co bylo projednáno. K usnesení představenstva ČMDS č. 16a/1998 z 15.9.1998 vypověděla, že tehdy toto usnesení nemohlo být podepsáno a podle jejího názoru se jedná o úplně nové usnesení, které bylo vyhotoveno až někdy v roce 1999. Vyjádřila se k přepracování předchozích usnesení představenstva ČMDS, která proběhla od počátku roku 1999. Pokud se jednalo o původní zápisy z jednání představenstev, tato byla obsáhlejší a podrobnější. Přepracování proběhla na základě pokynů P. B. a z původních usnesení byly odstraněny nepodstatné věci. U usnesení č. 16a z roku 1998 si však na jeho přepracování nevzpomněla. O této operaci se dozvěděla až při jednání představenstva, když P. B. sdělil, že se neuskuteční obchod s J. Ž. a musí se realizovat jiný postup. Uvedené smlouvy neviděla a k listinným materiálům s jejich parafou vypověděla, že je vůbec neviděla a nebyla si ani vědoma, že by je

parafovala. Dne 20.6.2001 se z jejího podnětu konal v přípravném řízení její další výslech a ve výpovědi zpochybnila svoji předchozí výpověď z 29.1.2001. Svou výpověď ve vztahu k usnesení představenstva ČMDS č. 16a z roku 1998 pokládala jen za vlastní domněnku, kterou dříve vyslovila na základě předložených listinných materiálů. Výpověď pozměnila i v tom, že toto usnesení podepsala v uvedeném datu. Také se vyjádřila k informacím P. B. na jednání představenstva ČMDS o prodeji IR za výhodnou cenu J. Ž. Informaci o této transakci neporozuměla a přesto ji považovala za výhodnou, zejména, že byla jištěna zástavou akcií. K rozporu mezi touto a předchozí výpovědí uvedla, že byla jen na dvou jednáních, z nichž druhé vyznělo ve smyslu, že P. B. pouze sdělil, že obchod s J. Ž. se nezdařil. Pokud docházelo k přepisování předchozích usnesení, jen se změnila formulace a nikoliv obsah usnesení.

V hlavním líčení vypovídala obdobně jako dne 20.6.2001. Uvedla, že v roce 1996 od P. B. dostala nabídku pro práci v ČMDS a její členství v představenstvu trvalo až do uvalení nucené správy. Vedle toho vykonávala v rámci pracovního poměru funkci obchodní ředitelky ČMDS a vyslovila se k náplni této funkce. Připustila, že pro tuto práci neměla nejlepší kvalifikační předpoklady, přesto se zapracovala a pokud se jedná o ekonomii, finance a právo, ČMDS pro tyto odbornosti zaměstnávala specialisty. Poukázala na svůj zdravotní stav po svém zadržení, že po něm zkolabovala a přesto byla vyslýchána. Nebyla proto schopna klidně uvažovat a orientovat se. Pokud vypovídala v rámci první výpovědi nejasně či zmateně, při výslechu nebyla schopna porozumět sdělenému obvinění, podstatě trestné činnosti a snažila se mít výslech za sebou, vyhnout se vzetí do vazby a vyhovět vyšetřovateli. Byla zmatená hlavně tím, že vyšetřovatelem byla informována o zmizení 800 milionů Kč z ČMDS, což mělo být škodou, kterou všichni stíhání měli způsobit. Výpověď v podstatě vytvořil vyšetřovatel. Jako příklad uvedla, že k některým listinným materiálům vypověděla, že je nikdy neviděla, přestože na nich byl její podpis, ale ve skutečnosti tím myslela, že nemá vzpomínku, že by je viděla. Totéž platí i pro usnesení představenstva ČMDS č. 16a z roku 1998. Teprve později pochopila podstatu svého obvinění. Vyloučila, že by předmětné usnesení bylo vyhotoveno a podepsáno někdy později než v datu uvedeném na tomto usnesení. Znovu se vyjádřila k usnesením č. 16a z roku 1998, 13 z roku 1999 a 13a z roku 1999, ve kterých podle vysvětlení P. B. se jednalo o výhodné transakce. Podle jejího názoru nebyla způsobena žádná škoda, zejména, když po těchto převodech byla cena, která bude zaplacená ČMDS, stejná jako dříve a navíc zajištěna zástavním právem na akcie až do úplného zaplacení. Opětně podotkla, že těmto schvalovaným transakcím vždy zcela neporozuměla a při hlasování se řídila vždy úsudkem P. B., kterého považovala za schopného obchodníka a manažera. Neměla jakýkoliv úmysl poškodit ČMDS, vážila si dobrého zaměstnání, zvláště, když v ČMDS měla uloženy také své vlastní úspory.

Ing. D. B. se ve své výpovědi ze dne 19.1.2001 rovněž vyjádřil k založení a budování ČMDS a k náplni své práce v jednotlivých funkcích. K předmětným transakcím vypověděl, že s možností prodat společnost IR P. B. přišel počátkem léta 1999 a měl za to, že toto bylo řešeno ještě před podáním daňového přiznání ČMDS za rok 1998. P. B. uvedl, že hospodaření ČMDS není na takové úrovni, jak bylo slibováno členům a řešením bude prodat některou z dceřiných společností a protože tehdy byla funkční jen IR, bylo zřejmé, že se hovoří o této společnosti. Tato možnost

byla sdělena představenstvu mimo jeho řádné zasedání, sám byl účasten jen na jednom takovém projednávání a poté se řešily následné kroky související s prodejem IR. P. B. na jednání nakreslil na tabuli strukturu transakce. Ing. P. K. se tehdy P. B. otázal, zda zná osobu, která by obchod realizovala, čemuž P. B. přisvědčil, že zná osobu se styky na zahraniční kapitál a obchod je schopna realizovat. Z představenstva dále byli přítomni P. S., A. V., nebyl si však jistý přítomnosti V. B. a JUDr. R. V. Usnesení č. 16a z 15.9.1998 sám podepsal někdy v červenci 1999 a nevyločil, že současně mu byly předloženy k podpisu i usnesení č. 13 a 13a z 25.6. a 29.6.1999. Ke smlouvám, na základě kterých proběhl obchod se směnkou v částce 774 milionů Kč, smlouvě o koupi cenných papírů ze dne 12.10.1998, uvedl, že ji neviděl a nemohla být v té době podepsána, neboť nikdy se o nich nehovořilo a o tom, že by měla být prodána společnost IR se nejdříve hovořilo v květnu či červnu 1999. Rovněž neviděl uplatnění práva opce z 29.12.1998 a nemohlo být ani v této době podepsáno potvrzení o převzetí cenných papírů a jejich složení do zástavy ze dne 31.5.1999. Nevyločil možnost, že potvrzení nemohlo být podepsáno již s tímto datem, což zároveň označil jako nesmysl, neboť toto vycházelo ze smlouvy ze dne 12.10.1998. Neviděl ani smlouvu o zřízení zástavního práva k cenným papírům ze dne 31.5.1999 a k datu se vyjádřil v tom smyslu, že to souvisí s prvotní smlouvou z 12.10.1998. Neviděl ani směnku ze dne 31.5.1999, což opět souvisí s prvotní smlouvou, neviděl ani záznam o předložení a přijetí směnky ze dne 28.6.1999, avšak v té době se již o tomto obchodu hovořilo. Žádost o udělení souhlasu k prodeji cenných papírů z 29.6.1999, smlouva o koupi cenných papírů mezi J. Ž. a Světem aut z 29.6.1999, smlouva o koupi cenných papírů mezi ČMDS a Světem aut z 28.6.1999, toto vše spadalo do období, kdy se v ČMDS o těchto transakcích hovořilo. O dodatku ke smlouvě o koupi cenných papírů z 16.8.1999 se dozvěděl až na jaře 2000, předtím jej neviděl. Neviděl ani smlouvu o zřízení zástavního práva k cenným papírům mezi ČMDS a Světem aut z 19.6.1999 a dozvěděl se o ní až v červenci 1999. Ve výpovědi ze dne 8.6.2001 opět uvedl, že o obchodu mezi ČMDS a J. Ž., týkajícího se prodeje 3000 ks akcií společnosti IR, se dozvěděl v létě 1999, tj. někdy v květnu či červnu. O smlouvě z 28.6.1999, týkající se prodeje akcií IR společnosti Svět aut, se dozvěděl na neformálním jednání v ČMDS. Ke svému členství v dozorčí radě Světa aut uvedl, že by v ní byl projednáván tento prodej. V té době byl ředitelem společnosti Svět aut a členem představenstva této společnosti M. D., na předmětných smlouvách je sice podepsán, ale nejsou mu známy žádné okolnosti, související s podpisem této smlouvy. O obou půjčkách od IR - leasingové 35 milionů Kč a 172 milionů Kč sice věděl, ale nebylo mu známo, za jakým účelem byly Světu aut poskytnuty. Osobně byl přítomen jednání zástupce společnosti Renault v autosalonu, jejíž zástupci projevíli zájem prodávat automobily, včetně jiných značek a za jeho přítomnosti žádná ze stran neodmítla pokračovat v jednání. Také se zúčastnil jednání o dalších licencích, avšak pro autosalon v Olomouci.

V hlavním líčení Ing. D. B. výpověď změnil. K předmětným transakcím uvedl, že návrh na prodej společnosti IR zájemci s vazbou na zahraniční kapitál, byl sdělen mimo pořad pravidelného zasedání představenstva ČMDS. J. Ž. jako tohoto zájemce poprvé poznal na podzim 1999 jako známého P. B. a tehdy jej ještě neztotožňoval s osobou zájemce. Že tímto zájemcem byl J. Ž. se dozvěděl až při podávání vysvětlení na policii v listopadu 2000. Byl účasten na prvotním projednávání realizace tohoto obchodu, mimo členů představenstva byl dále přítomen Ing. P. K. a dalších jednání se již sám nezúčastňoval. Na tomto obchodu neviděl nic nemožného a

nereálného. Na schválení a podepsání usnesení představenstva č. 16a/1998, 13/1999 a 13a/1999 si nevzpomíná a v této souvislosti připustil, že v přípravném řízení vypověděl, že se tak stalo v červenci 1999. Rozpor mezi výpověďmi odůvodnil tím, že dříve vypovídal v tomto smyslu proto, že vyšetřovatel mu naznačil, že na tom bude záležet, zda-li bude vzat do vazby či nikoliv. Poté proběhlo předběžné jednání o prodeji akcií, jednání však v současnosti není schopn časově zařadit. Nejednalo se ale o zasedání představenstva, které projednávalo a schvalovalo usnesení. Zasedání představenstva ke schvalování usnesení a jejich podepisování si nevybavuje a neví, kdy proběhla. V tomto směru na policii nevypovídal pravdu, teprve později zjistil, že kdyby k podpisu usnesení č. 16a z roku 1998 došlo až v červenci 1999, znamenalo by to, že tím byl schválen prodej, který už musel být realizován. Jestliže datum splatnosti kupní ceny v usnesení bylo 31.5.1999, v době jeho schvalování věřil v reálnost prodeje akcií IR a kdyby k tomu došlo až v létě 1999, nemohl by tomu věřit a takové usnesení by nepodepsal. Proto je také přesvědčen, že ke schválení a podpisu usnesení č. 16a/1998 nemohlo současně dojít při schvalování a podpisu usnesení č. 13 a 13a/1999. Při podpisu každého usnesení byl informován o výhodnosti obchodu, který vyřeší finanční problémy, ČMDS nemůže vzniknout škoda, protože až dojde k úhradám, ČMDS bude mít v zástavě akcie, které může prodat. Neměl důvod s těmito usneseními nesouhlasit, neboť při těchto jednáních byli přítomni Ing. P. K. a JUDr. R. V. Další postupné kroky v této transakci byly prováděny bez jeho přítomnosti, nebyly mu známy, žádné smlouvy neviděl. Po vyhlášení nucené správy byl odvolán z funkce člena představenstva ČMDS a byl mu zakázán přístup do jejich prostor. Počátkem léta 2000 se od nuceného správce Ing. P. Cigánka zprostředkovaně dozvěděl o nutnosti vyřešit vzájemné vztahy mezi ČMDS, IR – leasingovou, společností IR a Světem aut. Byl přítomen jednání dne 26.6.2000 mezi Ing. P. Cigánkem, P. B., Ing. J. Ž. a JUDr. R. V. a dalšími osobami, kde bylo domluveno, že se připraví smlouva o smlouvě budoucí a zpětvzetí společností IR pod ČMDS a také se hovořilo o tzv. plombě v KN. Posléze se žádného jednání nezúčastnil a další podniknuté kroky mu nejsou známy.

J. Ž. v přípravném řízení dne 14.12.2000 k věci vypověděl, že od roku 1994 měl podnikatelský záměr spočívající v protektorování pneumatik za studena, jednal o financování s peněžními ústavy. Další schůzky, které by měly zabezpečit financování programu, mu zajistil známý Ondřej P., který mu zprostředkoval schůzku m.j. s P. B. a Ing. P. K. Počátkem roku 1997 mu však P. B. a P. S. sdělili, že od tohoto záměru ustupují a jejich záměrem je větší investice s menším rizikem. Někdy v polovině roku 1997 vešel v jednání s J. B., která měla svůj podnikatelský záměr v Bělorusku a uzavřel s ní smlouvu o vzájemné spolupráci a pomoci v obchodní činnosti. Snažili se spolu zajistit si potřebný kapitál, byly uzavírány různé předběžné smlouvy, k jejich realizaci ale nedošlo. P. B. při setkáních sděloval své podnikatelské záměry, bylo to asi dvakrát do konce roku 1998 a naznačoval mu, že stále věří v realizaci svého původního podnikatelského projektu. Od O. P. se ale také dozvěděl, že P. B. o něm hovořil jako o snílkovi, nevěří tomu, že by se jim podařilo v zahraničí sehnat finanční prostředky. Do konce roku 1998 s P. B. žádná obchodní jednání nevedl. Dne 1.1.1999 mu O. P. sdělil, že hovořil s P. B. o tom, že jedním z důvodů, proč doposud nemají ze zahraničí finanční prostředky, je skutečnost, že zahraniční společnost požadovala zapůjčení podstatně vyšších finančních prostředků v částce cca 100 milionů USD, na což však nechtěli přistoupit, neboť tak vysokou sumu by nemohli proinvestovat. Od O. P. se současně dozvěděl, že P. B. má problémy s řízením

dceřiných společností a vzkázal mu, že by mu a J. B. prodal výstavbu autosalonu v Ostravě-Hrabové a nemovitosti ve Zlíně. S J. B. se na takovém projektu dohodli a J. B. mu dala plnou moc k realizaci tohoto nového podnikatelského záměru. Poté kontaktoval P. B., se kterým se sešel v prvním týdnu ledna 1999 v budově ČMDS. Tehdy jej P. B. informoval, že je ochoten nemovitosti jim prodat, připravit potřebné smlouvy, které budou v podstatě antidatovány a připraví je tak, aby získali při jednáních s finančníky v zahraničí potřebný kredit. Na tuto možnost přistoupil a hned na druhý den se opět dostavil do centrály ČMDS a P. B. mu předložil k podpisu vyhotovené smlouvy. Ke smlouvě z 12.10.1998 uvedl, že ji vlastně podepsal v kanceláři JUDr. R. V., u podpisu byl také přítomen Ondrej P., avšak ve skutečnosti ji podepsal na podzim 1999, kdy poprvé uviděl JUDr. R. V. Při podpisu této smlouvy současně podepsal více smluv, které obsahovaly celou transakci, počínaje obchodem od zakoupení akcií společnosti IR až po započtení vzájemných pohledávek se společností Svět aut, na základě které potom z celého tohoto obchodu tzv. vypadl. Při podpisu všech těchto smluv mu JUDr. R. V. vysvětlil, že podstata je v tom, že něco zakoupil a poté prodal, aniž něco vydělal či prodělal a že vlastně celá transakce byla připravena kvůli němu. Současně potvrdil, že v tento jeden den v kanceláři JUDr. R. V. podepsal veškeré připravené smlouvy od zakoupení akcií společnosti IR až po započtení vzájemných pohledávek se Světem aut. Od této doby se s P. B. stýkal častěji a i když se s J. B. snažili získat potřebný kapitál, v létě 1999 dospěl k závěru, že jej neseženu, což sdělil P. B. P. B. to svérázně okomentoval a vlastně jej vykázal z kanceláře. Na druhý den však P. B. zatelefonoval O. P., že se má uklidnit a že situace se nějakým způsobem vyřeší. Asi za dva či tři měsíce mu P. B. zatelefonoval, že má zajít do kanceláře JUDr. R. V., že se našlo řešení a záležitost se ukončí. Poté došlo k podpisu dokumentů, jak již uvedl. Podle něj o podstatě transakce věděl i P. S. Podle jeho dojmu ale V. B., Ing. D. B. a A. V. o podstatě transakce nevěděli. Ve výpovědi ze dne 15.12.2000 o seznámení s P. B., společném projektu s J. B. uzavření smlouvy s ČMDS o smlouvě budoucí, týkající se autosalonu a nemovitosti ve Zlíně, vypovídal shodně. Dále uvedl, že prostřednictvím Ing. R.F. K. jednal o zajištění zahraničního kapitálu a někdy koncem dubna nebo počátkem května 1999 v zahraničí zjistili, že na poskytnutí zahraničního kapitálu jim může být pouze poskytnuta garance a zdroj si musí zajistit sami. Protože finančníci v zahraničí si kladli stále nové a nové podmínky, s J. B. dospěli k závěru, že finance s největší pravděpodobností nezískají. Na konci května či počátkem června 1999 proto zajel za P. B., kterého informoval o této situaci, že peníze na zakoupení nemovitostí nesežene. P. B. se rozčlil, svérázně to okomentoval s tím, že již o všem informoval představenstvo, hrubě se o něm vyjádřil a že se do tohoto obchodu neměl pouštět. Na druhý den P. B. zatelefonoval O. P., že se musí situace v klidu vyřešit. P. B. mu potom nabídl 10 denní dovolenou na Grenadě, zakoupil mu také letenku a na dovolené byli P. S. a O. P. Poté absolvoval s O. P. další pobyt na Grenadě a když se vrátil, zatelefonoval mu P. B., že je třeba vyřešit nedokončený obchod, vyplývající ze smlouvy o smlouvě budoucí a že se má kontaktovat s JUDr. R. V. a že se u něj tento nepovedený obchod sprovodí ze světa. Když se zkontaktoval s JUDr. R. V., již o tom věděl a domluvili si schůzku. JUDr. R. V. mu předložil vyhotovené smlouvy, na všechny si nevzpomněl, ale určitě se jednalo o smlouvu o koupi akcií IR, další smlouvu, kterou tyto akcie prodává Světu aut a další kroky jako směnku, smlouvu o zřízení zástavního práva a další související doklady mu JUDr. R. V. vysvětlil s tím, že toto vše je potřebné k tomu, aby to bylo všechno ukončeno, způsobená nepřijemnost byla ukončena a vůči ČMDS neměl žádný dluh.

Při podpisu smluv si u některých povšiml, že byly antidatovány, že na některých z nich byl rok 1998. Nepodíval se tomu, neboť již dříve mu P. B. navrhl, že antidatování mu umožní lepší pozici při vyřizování zahraničního kapitálu. Přitom všechny doklady předložené JUDr. R. V. už byly ostatními osobami podepsány a chyběly toliko jeho podpisy. Potvrdil totožnost smlouvy s datem 12.10.1998 se smlouvou, kterou podepsal na podzim 1999. K záznamu o předložení a přijetí směnky s datem 28.6.1999, kdy mu měla být jako směnečníkovi předložena vlastní směnka vystavená 31.5.1999 a přijetí bylo na směnce zaznamenáno, což měl dne 28.6.1999 zapsat JUDr. R. V., záznam o předložení a přijetí směnky si neuvědomuje, že by jej viděl a nikdo mu žádnou směnku nepředkládal. K předložené směnce ze dne 31.5.1999 uvedl, že ji podepsal na podzim 1999 v kanceláři JUDr. R. V. Rovněž v této době podepsal i smlouvu o zřízení zástavního práva k cenným papírům ze dne 31.5.1999. Tehdy také podepsal i smlouvu datovanou dnem 29.6.1999, ve které jako prodávající prodává akcie Světu aut, zastoupenému P. S. a M. D. J. Ž. další výpověď v přípravném řízení podal 30.1.2001, v níž uvedl obdobné okolnosti jako ve dvou předchozích výpovědích. Zejména se zmínil o garanční společnosti First Dutch Securities /FDS/ v Antverpách. S J. B. věřili, že tato společnost vedle garance zajistí i zdroj, požadovala navýšení úvěru na 40 milionů USD a současně také nabízela i zajištění až 100 milionů USD. Později však byli společníky FDS informováni, že poskytnou pouze garanci, ve věci získání zdrojového peněžního ústavu jednali ve Vídni, v Budapešti, Frankfurtu n.M., jednali vždy ale přes prostředníka a s konkrétní bankou nikdy nejednali. Když zástupci FDS v průběhu roku 1998 požadovali složení další kauce ve výši cca 50.000,- USD, s J. B. to odmítli. V létě 1999 proto dospěl k závěru, že finanční prostředky již nesežene, o čemž informoval P. B. V této souvislosti J. Ž. uvedl, že okolnosti mu časově splývají a je správná výpověď ze dne 14.12.2000. V lednu 1999 se proto v centrále ČMDS sešel s P. B., který je informoval, že společnost IR raději prodá a když o tom informoval J. B., domluvili se, že každý se bude věnovat nadále svým podnikatelským aktivitám. Do týdne P. B. sdělil, že s jeho projektem souhlasí a aby připravil smlouvy o smlouvě budoucí, týkající se autosalonu v Ostravě-Hrabové a nemovitostí ve Zlíně, včetně know-how. Připravenou smlouvu s domluvenou sumou cca 400 milionů Kč podepsal, aniž byl stanoven termín zaplacení kupní ceny a tato smlouva antidatována nebyla. Dále ještě probíhala jednání s FDS a zdrojovými bankami a v květnu či červnu 1999 P. B. sdělil, že finance asi nezíská a vše se protahuje. Uvedl obdobné okolnosti, jako v dřívějších výpovědích, že P. B. jej vykázal z kanceláře, avšak následně jej přes O. P. kontaktoval, že se musí neuskutečněný obchod vyřešit. Podle dispozice P. B. si hned na druhý den domluvil schůzku s JUDr. R. V. v jeho kanceláři, kde došlo k podpisu všech smluv. JUDr. R. V. mu navýšení kupní ceny až na 700 milionů Kč vysvětlil nárůstem majetku společnosti. Při podpisech smluv si povšiml jejich antidatování a JUDr. R. V. mu na jeho námitku sdělil, že to je jediný způsob řešení a aby mu nevznikla jakákoliv daňová povinnost. Kdy přesně smlouvy podepsal, si nepamatuje a není schopen uvést, o kolik dní byly smlouvy antidatovány. Poslední smlouva mohla však být antidatována jen o několik dnů. Na druhý den po podpisu těchto smluv přijel P. B. za ním do Olomouce, přivezl smlouvu o smlouvě budoucí, kterou podepsali v lednu 1999 a originály smluv roztrhali a spálili. K datování smluv, které si uvědomil po jejich předložení při výsleších 14.12. a 15.12.2000, závěrem uvedl, že pokud uváděl data, bylo to na základě předložených smluv, v současnosti si již na ně přesně nevzpomíná. Jestliže poslední smlouva týkající se operace se směnkou byla z data 29.6.1999, pravděpodobně všechny předcházející doklady

předložené JUDr. R. V. byly podepsány v tento den, což sděluje s největší pravděpodobností. J. Ž. upozornil na to, že ve svých dvou předcházejících výpovědích rozporně vypovídal, že k podpisu těchto smluv došlo v září 1999, což vysvětlil tlakem vazby. Spojil si to s podpisem, když P. B. jej dodatečně žádal o podpis příjmového dokladu s tím, že vše je řádně proúčtováno a potřebuje ještě podepsat výdajový doklad. Nevzpomněl si, zda to bylo na částku 200.000,- nebo 400.000,- Kč, pravděpodobně k tomu došlo v září a oba termíny si zaměnil.

Ve výpovědi v hlavním líčení J. Ž. zejména uvedl, že od poloviny roku 1998 s J. B. jednali s několika peněžními ústavami v tuzemsku i zahraničí za účelem získání kapitálu pro podnikatelské aktivity a jejich cílem bylo získat jak garance, tak i úvěr. V době podávání výpovědi v přípravném řízení byl stíhán vazebně a neměl proto možnost všechny časové souvislosti vysvětlit a vyjádřit se k jednáním s finančními institucemi. Současně poukázal na spis policejního prezidia příslušné spisové značky, zabývající se šetřením činností FDS a že v této věci vystupuje jako poškozený a svědek. Pokud se jedná o možnost zakoupení autosalonu prostřednictvím zakoupení akcií IR a v této oblasti podnikat, zde uvedl obdobné okolnosti jako v přípravném řízení, že o nastíněném projektu P. B. neměl jakýchkoliv pochybností. Jednání s J. B. o získání finančních prostředků byla pro ně do poloviny roku 1999 nesmírně náročná. Seznámili se s R.F.K., který se prezentoval jako zahraniční finanční odborník, má za sebou spoustu realizovaných finančních projektů a není pro něj problémem sehnat v zahraničí finance. Představil jim také skupinu FDS, se kterou má dobré zkušenosti. Z tohoto důvodu s J. B. a s R.F.K. několikrát vycestovali do Antverp a dalšího zahraničí. Se zástupci skupiny FDS se domluvili na garanci půjčky 8 milionů USD ze zdrojové banky a za tím účelem byla FDS složena záloha 35.000 USD. Na jedné z cest do Antverp se také zúčastnil jako další finanční odborník doc. Pavlát z VŠE, který také zakládal pražskou burzu cenných papírů a proto se zúčastnil tohoto projektu. Jednání v Antverpách se uskutečnila podle něj ve 4 až 5 případech v průběhu jednoho roku, započala v létě 1998 a skončila ve druhém čtvrtletí roku 1999. Zdrojovou bankou měla být Raiffeisen Bank a jednali se zástupcem jejich pobočky ve Vodičkově ulici v Praze, kterému předložili doklady z FDS, aby je mohl projednat v centrále. Obdrželi však tzv. zerokupony, které podle R.F.K. měly mít opět hodnotu bankovní garance, což nebylo pravdivé tvrzení. Při další cestě do Antverp zástupci FDS jej začali tzv. tlačit do kreditu 100 milionů USD a taková investice by byla pro ně nereálná. Výsledkem jednání byla garance kreditu na 44 milionů USD. Zástupci FDS přicházeli s dalšími podmínkami. O těchto jednáních také informoval P. B. s tím, že již má sám pochybnosti o získání peněz ze zahraničního zdroje. Protože zástupci FDS požadovali další zálohy na zajištění garance, které nechťeli s J. B. již složit, měl sám pochybnosti o získání peněz z tohoto zdroje, o čemž také informoval P. B. P. B. jej poté dodatečně informoval, že situaci po právní stránce bude mít vyřešenou. V této souvislosti poukázal na postavení svědka a poškozeného v policejní trestní věci Belgie, ve které byli stíháni představitelé FDS, na což bude poukázáno na dalším místě tohoto odůvodnění. Rovněž jako JUDr. R. V. ze stejných důvodů zpochybnil správnost znaleckého posudku VŠE.

M. D. v průběhu trestního řízení vypověděl, že pro skutek uvedený pod bodem 1) mu bylo obvinění sděleno nezákonně, neboť je pouze stíhán jen proto, že se na uvedených smlouvách podepsal. V průběhu jeho trestního stíhání nebyl proti němu

podán jakýkoliv důkaz prokazující, že věděl o reálném podnikání ve stejném předmětu činnosti, zprostředkování, že se o takové podnikání skutečně jednalo, nevěděl ani o údajné nevýhodnosti realizované operace pro ČMDS a ani to vědět nemohl. Obvinění bylo vydáno na základě nepodložené domněnky, že jako člen statutárního orgánu to vědět měl a mohl. Bylo mu známo, že závazek 774.000.000,- Kč má být uhrazen v průběhu 10 roků, bylo oznámeno, z jakých zdrojů a že akcie budou zastaveny ve prospěch věřitele a bez jeho souhlasu nebude možné s nimi disponovat. Dne 25.6.1999 se nezúčastnil zasedání představenstva a nehlasoval. Ve sdělení obvinění a v obžalobě se mu však klade za vinu, že se měl trestného činu dopustit při rozhodování představenstva, smlouvami ze dne 28.6. a 29.6.1999 ale bylo realizováno rozhodnutí představenstva. Jako místopředseda představenstva společnosti Svět aut podle platných stanov jeho podpis se vyžadoval vždy spolu s podpisem dalšího člena představenstva, nikoliv vedle předsedy představenstva. Pokud tyto doklady podepsal, jeho podpis byl vedle podpisu P. S. nadbytečný, a protože i bez něho by smlouva byla platně uzavřena, pokud by bylo vůbec nutné vyžadovat písemnou formu. Nebyl mu prokázán úmysl, aby někomu pomáhal opatřit jinému prospěch, dát podnět k uzavření takových smluv a na čí úkor. S žádným členem statutárního orgánu společnosti vystupujících na druhé straně, ani s J. Ž. o předmětu plnění smluv z 28.6., 29.6., ale i 5.8.1999 nejednal. Ke skutku pod bodem 2) uvedl, že 1.6.1999 nebyl místopředsedou představenstva společnosti Svět aut, byl výkonným ředitelem této společnosti s oprávněním samostatně činit právní úkony do 5 miliónů Kč. Jeho oprávnění jednat vůči třetím osobám, uzavírat a podepisovat smlouvy za společnost Svět aut vyplývala z plné moci, udělené 26.4.1999 P. S. Ředitelem společnosti Svět aut se stal 26.4.1999 a z funkce byl odvolán 9.9.1999 a pracovní poměr ukončil 31.12.1999. Smlouvu o půjčce 35 miliónů Kč podepsal jako ředitel společnosti Svět aut, přičemž oprávnění samostatně jednat měl pouze do 5 miliónů Kč. Jestliže byl místopředsedou představenstva společnosti Svět aut, nebyl podle stanov společnosti a výpisu z OR oprávněn podepisovat doklady bez dalšího člena představenstva. Před 1.6.1999 se nikdy nepodílel na rozhodovací činnosti Světa aut. Nepodepsal usnesení představenstva této společnosti z 25.6.1999, označené jako zápis č. 10/99, neboť se zasedání představenstva nezúčastnil. Představenstvo ale předsedu představenstva a jeho místopředsedu k uzavření takových smluv z 28. a 29.6.1999 zmocnilo a proto je podepsal. Neučinil to ale s vědomím získat pro Svět aut výhody na úkor jiných subjektů. Ke skutku pod bodem 3) uvedl, že sice podepsal smlouvu ze dne 5.8.1999, aniž se ale podílel na schvalování či rozhodovací činnosti jako člen statutárního orgánu. Jeho podpis smlouvy byl pouze technickou záležitostí a vedle podpisu P. S. byl zcela irelevantní. I tato smlouva byla realizací rozhodnutí představenstva z 25.6.1999. Při podpisování všech smluv nemohl posoudit ekonomické souvislosti a ani právní záležitosti. Neměl k dispozici žádné takové informace, aby toto mohl posoudit a nikdo mu je ani nesdělil. Koncem srpna 1999 nastoupil dovolenou, z funkce ředitele Světa aut byl odvolán dne 9.9.1999 a potom až do ukončení své činnosti byl v pracovní neschopnosti.

Miroslav T. byl od jara 1997 asi po dobu jednoho roku vedoucím pobočky ČMDS v Olomouci. Poté po dobu jednoho roku vykonával funkci vedoucího obchodního oddělení ČMDS. Po nabídce P. S. byl od jara 1999 ředitelem divize společnosti IR v Olomouci, kde působil do 31.7.2000. Jeho úkolem v této poslední funkci bylo zprovoznění autosalonu v Olomouci, ve kterém se měly prodávat čtyři

značky koncernu VW. Po uvalení nucené správy na ČMDS došlo k pozastavení přísunu financí na dostavbu a jeho úkolem proto bylo najít jiné využití pro autosalon. Podle jeho výpovědi byla zahájena jednání o získání licencí se společnostmi, které neměly v Olomouci zastoupení, jako se společnostmi Nissan, Daewoo, ale tato jednání nebyla dokončena. S P. S., Ing. D. B. a zástupcem koncernu Škoda pak probíhala o získání licence další jednání, zástupci koncernu Škoda se autosalon líbil, ale přesto mu bylo oznámeno, že licence poskytnuta nebude. Licence pak nebyly získány ani u jiných dealerů automobilů.

Ing. Radim Ž. do společnosti Svět aut přišel v srpnu 1999 a do října 2000 vykonával funkci hlavního ekonoma. Ve svědecké výpovědi uvedl, že až později z účetnictví zjistil propojenost mezi ČMDS a dceřinými společnostmi, které poskytly společnosti Světu aut půjčky, které považoval vzhledem k obratu této společnosti za dost vysoké. Poté, kdy byla vyhlášena nad ČMDS nucená správa, tato skutečnost na společnost Svět aut neměla podstatný vliv. Někdy v květnu roku 2000 zjistil, že došlo k jednání mezi zástupci společnosti Svět aut a nuceným správcem ČMDS. Bylo to v době, kdy do společnosti Svět aut se dostavil P. B., proběhla valná hromada a bylo odvoláno stávající představenstvo a ustanoveno nové. Poté proběhla jednání mezi představenstvem společnosti Svět aut a nuceným správcem ČMDS Ing. V. Cigánkem, Ing. J. Mičáníkem, likvidátorem společnosti IR – leasingová a předmětem bylo vyřešení závazků společnosti Svět aut vůči ČMDS, dluh v částce 602 milionů Kč a vůči IR – leasingové 172 milionů Kč. Ing. V. Cigánek požadoval smluvní splátky 5 milionů Kč měsíčně, avšak Svět aut vzhledem ke své finanční situaci takové splátky nemohl plnit. Poté se jednalo o úhradě závazků majetkem společnosti vzhledem k provázanosti akcií mezi Světem aut a společností IR. Veškerý nemovitý majetek přitom vlastnila společnost IR a společnost Svět aut byla v autosalonu nájemcem. Snahou Ing. V. Cigánka proto bylo vrátit autosalon do ČMDS. Ing. V. Cigánkovi byla dána možnost zastoupení v představenstvech obou společností, kterou nevyužil. Nucenému správci byla také dána možnost, aby na autosalon společnosti Světa aut podal na KÚ tzv. plombu a ani této možnosti Ing. V. Cigánek nevyužil. Veškerá jednání posléze vyústila v jedinou možnost, že nejlépe bude autosalon společnosti Světa aut prodat. K ekonomické situaci Světa aut uvedl, že po jeho nástupu byla společnost v rozvoji, měsíčně se prodávalo 15-20 aut, od jara 2000 se prodávalo i 70 aut měsíčně a servis měl obrat 1 milion Kč měsíčně. Hlavní ekonomický výsledek se tvořil ze servisní činnosti a vzrůstající ekonomická tendence se projevila v létě 2000. Stoupající tendenci měl také obrat v autobazaru, avšak nezískala se licence na celý koncern VW, ale jen na značku Škoda. Podle jeho stanoviska půjčky by bylo reálné splatit v případě, že by se podnikatelský záměr Světa aut uskutečnil v plánovaném rozsahu. Půjčky zjistil až někdy na podzim 1999 a jejich návratnost by byla, jak již uvedl, pokud by se realizoval celý podnikatelský záměr Světa aut a prodávaly se všechny značky koncernu VW.

V době od 19.1.2001 byl správcem konkurzní podstaty společnosti IR **JUDr. Milan Pavelec**. Ve svědecké výpovědi uvedl, že jeho úkony spočívaly ve zjištění majetku v konkurzní podstatě, musel jej zjišťovat u příslušných orgánů a také vycházel i z materiálů a informací předložených JUDr. J. Bližňákem a Ing. V. Cigánkem. Tímto postupem zjistil, že majetek spadající do konkurzní podstaty je tvořen nemovitostmi a dále, že existují pohledávky v částce 5 milionů Kč vůči skupině i třetím osobám. Společnost sloužila jako investiční společnost pro výstavbu

autosalonu v Ostravě-Hrabové a v Olomouci. Přihlášené závazky do konkurzu tvořily závazky vůči dalším společnostem ve skupině a jednalo se také o závazky vůči firmám stojících mimo skupinu.

V době od 23.3.2001 konkurzním správcem IR byl **Ing. Pavel Bednařík**. Ve výpovědi uvedl, že po převzetí funkce část dokladů převzal od JUDr. M. Pavelce a další chybějící doklady si musel vyžadovat. Zjistil, že nebyly úplné a problémem zejména byla neúplnost číselných řad a všechny smlouvy nebyly evidovány. Hlavní majetkovou částí byl rozestavěný autosalon v Olomouci a problémem také byla nemovitost Světa aut v Ostravě-Hrabové, zejména poté, co byl prodán. Konkurzní řízení bylo zatíženo řadou soudních sporů a do konkurzu bylo přihlášeno cca 28 milionů Kč, což byly zejména pohledávky věřitelů. Během konkurzu se podařilo zpeněžit pohledávky cca za 26 milionů Kč. Funkci ukončil v roce 2009 a rozvrh s konečnou zprávou poté podal Krajskému soudu v Ostravě. Když přebíral funkci po dr. M. Pavelcovi, byl si vědom, že nejproblematictější záležitostí konkurzu byl právě autosalon Svět aut. Samotný převod autosalonu na Jaroslava V. byl velmi problematický, což se ostatně potvrdilo v jiném probíhajícím trestním řízení.

V době od 29.3.2000 vykonával funkci správce nucené správy ČMDS **Ing. Vladimír Cigánek**. Ve svědecké výpovědi uvedl, že jako nucený správce nezjistil žádný podnikatelský záměr ČMDS, který by směřoval ke zhodnocení vkladů klientů, ČMDS měla vysoké pohledávky za společnostmi Svět aut, které právě vyplývaly z realizovaného obchodu s akciemi IR, jednalo se o částku 602 milionů Kč bez započítaných úroků, případně dalších závazků a u této částky se proto očekávalo její značné znehodnocení a v souvislosti s tím bylo proto třeba vytvořit řadu opravných položek. ČMDS měla závazky jednak z obchodního styku v rámci celé skupiny, ale také i mimo ní, včetně závazků z vkladů svých klientů. V dubnu 2000 vyzval společnost Svět aut k úhradě jednotlivých splátek pohledávky ve výši 602 milionů Kč, v červnu 2000 jednal se zástupci společnosti. Ze strany zástupců Světa aut ale bylo sděleno, že pro přechodný nedostatek financí společnost není schopna uhrazovat jednotlivé splátky a proto byla projednána možnost navrácení zejména nemovitého majetku ČMDS. Další možností bylo zpětné vrácení anebo odkoupení těchto společností a proto byly vypracovány znalecké posudky na společnost Svět aut a společnost IR – na které se poukazuje na dalším místě. Zde se jen podotýká, že znaleckým posudkem byla společnost IR ohodnocena částkou 103 milionů Kč, z čehož vyplývá, že zástava, tzn. akcie společnosti, nebyly způsobilé k zajištění celé pohledávky za společnostmi Svět aut.

Správcem konkurzní podstaty ČMDS od 15.12.2000 byl **JUDr. Josef Bližňák**. Ve svědecké výpovědi uvedl, že po ustanovení do funkce od Ing. V. Cigánka postupně přebral dostupné materiály týkající se stavu pohledávek a závazků úpadce a podle něj se nacházela ve stavu, kdy podstatná část majetku byla převedena na další subjekty. Zjistil, že na hotovosti bylo cca 2 milionů Kč, k dispozici bylo množství movitého majetku, nemovitost v Novém Jičíně. ČMDS v závazcích měla cca více než 1 mld. Kč, z čehož více než 90 % představovaly závazky vůči bývalým klientům. Pohledávka vzniklá obchodem mezi ČMDS a Světem aut ve výši 774 milionů Kč, právo opce v částce 172 milionů Kč sice bylo uhrazeno, avšak ke zbývajícím částce 602 milionů Kč uvedl obdobné skutečnosti jako Ing. V. Cigánek. Protože již před prohlášením konkurzu na ČMDS byla v lednu 2000 uvalena na ni nucená správa, tím

došlo k podstatnému omezení činnosti ČMDS a proto jen zjistil, že podnikatelský záměr ČMDS spočíval v peněžních službách. Svědek na obchodním oddělení ČMDS zjišťoval, zda nejsou k dispozici zápisy ohledně zamítnutí žádosti J. Ž., týkající se jeho podnikatelského záměru, protektorování pneumatik za studena, v souvislosti s tím, že byl požadován úvěr. Svědek uvedl, že po prověření obsahu archivu k tomu nebyly zjištěny jakékoliv doklady.

Boriš Š., který zajišťoval výstavbu autosalonu a také byl jeho provozovatelem, ve svědecké výpovědi uvedl, že po zajištění pozemků a souvisejících stanovisek a odsouhlasení prvního úvěru byly zakoupeny pozemky, jejichž cena byla v částce cca 13,5 milionů Kč. K výstavbě autosalonu požádal o další úvěr ve výši 50 milionů Kč, který byl čerpán postupně. Zprvu chtěl zajišťovat výstavbu autosalonu sám jako fyzická osoba, ale vzhledem k nákladnosti projektu a stanovisek orgánů vstoupil na návrh P. B. do Českomoravské marketingové společnosti s.r.o., aby jejím prostřednictvím zajišťoval výstavbu. Tak se stal jediným vlastníkem této společnosti se základním jměním 10 milionů Kč. V průběhu výstavby autosalonu byla založena společnost IR, která odkoupila pohledávku ČMDS a jeho další závazek k úvěru byl proto vůči společnosti IR. Výstavba autosalonu probíhala od listopadu 1998, ale již počátkem příštího roku vznikly problémy, neboť společnost IR již nechtěla poskytovat další finance, přestože měl u ČMDS domluveno čerpání úvěru do výše cca 120 milionů Kč. Společnost IR mu ale nabídla možnost projekt výstavby autosalonu plně převzít, s čímž souhlasil. Dále se zmínil o smlouvě o postoupení pohledávky mezi ČMDS jako postupitelem a společností IR jako postupníkem, o smlouvě o prodeji podnikatelského záměru Světa aut a práv a povinností. Výstavbu autosalonu poté nadále řídil a následně bylo rozhodnuto, že společnost IR autosalon provozovat nebude a bude založena nová společnost Svět aut, ve které byl koncem roku 1998 ustanoven jako místopředseda představenstva a ředitel společnosti. Proto došlo k sepsání smlouvy o koupi cenných papírů s právem opce mezi ním jako prodávajícím a společností IR jako kupujícím ze dne 21.12.1998, na základě které této společnosti prodal 143 ks akcií společnosti Světa aut a 2 ks si ponechal. Cena za akcie byla stanovena na základě znaleckého posudku cca 137 milionů Kč. Rovněž došlo k uzavření smlouvy o zřízení zástavního práva k cenným papírům mezi společností IR jako zástavním věřitelem a mezi ním jako zástavcem, ve které se zavázal, že bez souhlasu zástavního věřitele nebude s akciemi nakládat. Tím došlo k vzájemnému započtení po uplatnění práva opce ze dne 1.7.1999 a na základě toho přestal být majoritním vlastníkem společnosti Světa aut. K zakoupení 1 ks cenného papíru v ceně 774 milionů Kč společnosti Svět aut uvedl, že o tomto obchodu se dozvěděl až někdy v červenci 2000. Neviděl smlouvu ze dne 28.6.1999 a o tomto obchodu, pokud byl ve funkci ředitele, nebyl informován, nepřipustil by jej vzhledem k vysokému závazku společnosti Světa aut vůči ČMDS. K výši stanovených splátek uvedl, že by musel měsíčně do roku 2015 prodávat cca 300 automobilů, mít k dispozici 170 mechaniků, což by bylo nereálné, neboť v Ostravě se ročně tehdy prodávalo cca 2500 automobilů značky Škoda. Podle podnikatelského záměru náklady na výstavbu autosalonu se předpokládaly ve výši cca 150 milionů Kč, záměry byly na hraně možností pro splácení úvěru, zejména, aby byl schopen provozu. Z ČMDS ani společností IR se na něj nikdo neobrátil, zda obchod týkající se částky 774 milionů Kč je možno uhradit provozem autosalonu. Po předání akcií 2.7.1999 se o společnost Svět aut nezajímal a když se v květnu 2000 na výzvu P. S. dostavil do společnosti, P. B. mu nabídl zaměstnání spočívající v koordinaci chodu

společnosti Svět aut. P. B. jej současně oslovil, aby zajistil osobu, která by byla schopna vést autosalon, využil toho a nabídl mu, že by funkci vykonával. Poté došlo k uzavření smlouvy o koupi cenných papírů ze dne 1.11.2000 mezi společnostmi IR jako prodávající, zastoupené P. B. a jím jako kupujícím a na základě smlouvy zakoupil všech 143 ks akcií společnosti Světa aut v nominální hodnotě 1 akcie za 100.000,- Kč a kupní cena byla stanovena podle znaleckého posudku ve výši 10.000 Kč. Dne 9.11.2000 došlo k uzavření smlouvy o koupi cenných papírů mezi společnostmi Svět aut jako jediným akcionářem společnosti IR a P. B. jako fyzickou osobou a došlo k odprodeji všech 3.000 ks akcií společností IR P. B. za 10.000,- Kč.

RSDr. Pavel Ř. od června 1997 do června 1999 působil jako vedoucí pobočky ČMDS v Brně a poté až do září 2000 jako regionální vedoucí ČMDS pro Jižní Moravu. Také působil od roku 1998 jako zastupující člen kontrolní komise. Ve svědecké výpovědi uvedl, že stanovy ČMDS znal, ale jednací řád kontrolní komise mu nikdy nebyl předložen. P. B. podle něj prohlašoval, že členství v kontrolní komisi je čestná funkce, neboť veškerou odpovědnost za činnost komise nese představenstvo a předseda představenstva. Kontrolní činnost hospodaření nebyla prováděna dostatečně a účetní závěrku za rok 1998 doporučili členské schůzi ke schválení, přesto že ještě nebyl proveden audit v hospodaření ČMDS. Smlouvu z 12.10.1998 neviděl, se jménem J. Ž. se začal setkávat až ve druhé polovině roku 1999, pravděpodobně to bylo až na členské schůzi konané v září 1999, kdy na nátlak členů byl předložen audit. Ani v průběhu první poloviny roku 1999 proto jako členové kontrolní komise nevěděli nic o smlouvě a proto v tomto směru hospodaření ČMDS nekontrolovali. V této době v kontrolní komisi nevěděli, jak bylo dosaženo kladného hospodářského výsledku ČMDS za rok 1998. O celé následné transakci se pak až v kontrolní komisi dozvěděli od jednoho z nuceným správců ČMDS v únoru 2000 a žádné smlouvy a dokumenty související s touto transakcí do té doby neviděl.

Mgr. Andrej S. do ČMDS nastoupil 15.5.1997 do funkce vedoucího pobočky v Ostravě-Zábřehu. Po několika měsících vykonával funkci referenta vzdělávání a poté regionálního vedoucího. Od poloviny roku 1998 byl vedoucím odboru personalistiky a vzdělávání a současně od počátku roku vykonával funkci zastupujícího člena a předsedy kontrolní komise ČMDS. Vypověděl, že po nastoupení do poslední uvedené funkce mu byly předány složky se zápisy zasedání kontrolní komise a jak zjistil, její převážnou náplní bylo posuzování úvěrů. Nebyl mu k seznámení předložen jednací řád kontrolní komise. Její činnost vycházela z informací prezentovaných v časopise ČMDS, na poradách a členských schůzích. Vycházeli pouze z těchto údajů, neboť žádný z členů kontrolní komise nebyl ekonomem a této problematice nerozuměli. O operaci se směnkou v hodnotě 774 milionů Kč se dozvěděl až na členské schůzi někdy v září 1999 a v této souvislosti neviděl nikdy žádnou smlouvu. Protože v té době začala mediální kampaň proti družstevním záložnám, kontrolní komise rozhodla, že si vyžádá podklady k hospodaření ČMDS a požádala o vyjádření členů představenstva k hospodaření. Kontrolní komise proto dne 17.11.1999 oslovila představenstvo a položila mu 16 otázek. Na otázky ale byla doručena odpověď od JUDr. R. V., což považovali za nepatřičné a proto se obrátili na Úřad pro dohled nad družstevními záložnami. To bylo v době, kdy na ČMDS byla uvalena nucená správa a poté v této záležitosti ještě několikrát jednal s Ing. I. V. Při jednom z jednání mu Ing. I. V. sdělil, že pochybuje, že

by ČMDS byla zisková a domnívá se, že proběhlé obchody byly pouze fiktivní, což vyplývalo snad i z toho, že P. B. požádal o 60 denní lhůtu na odklad nucené správy.

Klára K., dč. S., závěrem roku 1997 pracovala pro ČMDS v rámci dohody o provedení práce a zpracovávala účetnictví od 1.1.1998, v ČMDS pracovala jako hlavní účetní. Ve svědecké výpovědi uvedla, že účetnictví v letech 1996-1997 zpracovávala externí účetní a po nastoupení do funkce měla provést rekonstrukci účetnictví za rok 1997. Protože zjistila, že sama by tuto práci nezvládla, dohodla se, že začne pracovat na účetnictví za rok 1998, které se začalo zpracovávat nezávisle na závěrce za rok 1997. Rekonstrukce účetnictví za rok 1997 byla ukončena v létě 1998 a již tehdy se ukázalo, že objem zpracovávaných dokladů je vysoký a doporučovala přijetí dalších účetních. ČMDS v té době měla v ČR řadu poboček a protože tehdy byl pro evidenci vkladů a úvěrů používán systém INSYK, který byl zaveden pouze v Ostravě v centrále, proto bylo zapotřebí zabezpečit doklady z poboček a zavést je do tohoto systému a účetního programu. Další doklady jí byly dodávány Ing. D. B. V létě 1998 byla provedena závěrka za rok 1997, ze které vyplynula ztráta v hospodaření ČMDS. Vzhledem k náročnosti práce účetnictví za obě tato léta byla zpracovávána s časovou prodlevou. ČMDS neměla žádné velké výnosy z provozních činností, avšak v souvislosti se zakládáním nových poboček a přijímáním nových zaměstnanců apod. se v průběhu roku 1998 výrazně zvyšovaly náklady v desítkách milionů Kč a provozní ztráta za rok 1998 byla ve výši cca 108 milionů Kč. Vlastní provozní náklady však byly ještě vyšší, protože v provozním hospodářském výsledku se projeví výnosy z prodeje nemovitostí a jejich vybavení a z účetní závěrky vyplynul výnos za rok 1998 cca 80 milionů Kč. Teprve v polovině roku 1998 bylo rozhodnuto o výměně systému INSYK za dokonalejší RAMESS, který fungoval i přes internet a v systému on-line a v souvislosti se zaváděním účetnictví do reálného času byli přijati do účtárny noví pracovníci. Smlouvu ze dne 12.10.1998 a uplatnění práva opce ze dne 29.12.1998 poprvé viděla až někdy v červnu 1999, zřejmě mezi 15.- 20.6.1999, což také doložila i dopisem auditorů společnosti EY audit ze dne 23.6.1999, z něhož vyplynulo zjištění zaúčtování realizace opce na prodej akcií společností IR ve výši 172 milionů Kč a zástupci EY se dožadovali tuto záležitost prokonzultovat s vedením ČMDS. Když se zúčastnila jednání přímo ve společnosti EY o opravných položkách, auditori se původně dožadovali vytvoření opravné položky, týkající se částky 172 milionů Kč. Tomuto jednání pouze přihlížela a nedošlo o tom k žádnému závěru. Opravnou položku na tuto částku auditori navrhovali z důvodu, že neměli jistotu, že tato částka bude J. Ž. skutečně uhrazena. Tato částka ale byla do účetní závěrky zahrnuta. Bližší informace, proč nebyla opravná položka vytvořena či auditori netrvali na jejím vytvoření, ale nezískala.

Ing. Hana L., auditorka EY, se ve svědecké výpovědi vyjádřila k auditu ČMDS za rok 1998 a dále uvedla, že společnost ČMDS oslovila koncem roku 1998 a záležitost měl na starosti Ing. Pavel P. Někdy v měsíci květnu 1999 tuto záležitost převzala z důvodu, že jeho manželka nastoupila do funkce v ČMDS. Finančnímu řediteli Ing. D. B. byl zaslán dopis s požadavkem na předání potřebných dokladů, které již obdržel Ing. P. P. Ve svědecké výpovědi uvedla, že v polovině června 1999 byl zaúčtován výnos z uplatněného práva opce v částce 172 milionů Kč a hospodářský výsledek byl v zásadě ve stejné výši jako ve zprávě auditora. O uplatnění práva opce se dozvěděla dne 16.6.1999. Na den 25.6.1999 byla vyvolána schůzka a za ČMDS se dostavil P. B., Ing. J. P., Ing. P. K., JUDr. R. V. a s ní se za

EY ještě jednání zúčastnil Ing. W. Ze zápisu o schůzce vyplynulo, že na členských schůzích bylo rozhodnuto, že představenstvo může přijímat rozhodnutí o zakládání a prodeji dceřiných společností a toto bylo v zápise pouze konstatováno. Bylo předloženo usnesení 16a z 15.9.1998 a opožděné dodání P. B. vysvětlil, že usnesení bylo přijato jako tajné. Rovněž se dozvěděla o smlouvě z 12.10.1998 a o uplatnění práva opce z 29.12.1998. Zástupci EY vyjádřili pochybnost o schopnosti společnosti Světa aut dostat svým závazkům, které vyplývalo z koupě akcií a ani nesouhlasili se zaúčtováním tohoto výnosu do účetní závěrky za rok 1998. Zástupci ČMDS ale nesouhlasili s odúčtováním pohledávky a výnosu ve výši 172 milionů Kč a prohlásili, že jsou přesvědčeni, že pohledávka bude v budoucnu zaplácena. Při další schůzce ještě dne 28.7.1999, které se zúčastnil P. B. a dále se jí zúčastnila s Ing. W., P. B. seznámili s výrokem auditora, že operace uplatnění opce nepatří do období roku 1998, neboť nevychází ze zásady, že pokud není jistota, že bude opce zaplácena, neměla být zahrnuta do účetnictví. Současně bylo z jejich strany řečeno, že zpráva auditora bude obsahovat záporný výrok, že účetní závěrka nepodává věrný a pravdivý obraz. P. B. prohlásil, že nemá pochybnosti o zaplacení opce a byla domluvena další schůzka dne 6.8.1999. V tento den byli uvědoměni, že do 10.8.1999 bude opční prémie uhrazena a následně obdrželi z tohoto data prohlášení představenstva o úhradě části pohledávky s bankovními výpisy, že celkem došlo k uhrazení práva opce v částce 172 milionů Kč. Při posledním jednání koncem srpna 1999 za přítomnosti P. B., JUDr. R. V. a Ing. J. P. jim bylo sděleno definitivní znění výroku, že auditor se odmítá vyjádřit k účetní závěrce, což zástupci ČMDS vzali na vědomí a k 30.8.1999 auditorskou zprávu předali zástupcům ČMDS.

Ing. Jana P. od 1.2.1999 v ČMDS pracovala jako hlavní ekonomka a od 1.4.1999 vykonala funkci ekonomické ředitelky ČMDS. Vyjádřila se ke stavu účetnictví ČMDS, vytváření nového účetního systému a hlavním cílem byla účetní závěrka za rok 1998 za účelem podání daňového přiznání k 30.6.1999. Prvá zjištění ohledně hospodářského výsledku z konce května 1999 byla záporná ve výši 70 milionů Kč, o čemž informovala P. B. a vedení ČMDS. V červnu 1999 obdržela dopis společnosti EY ze dne 23.6.1999 adresovaný její osobě, že auditor zaznamenal zúčtování realizace práva opce na prodej akcií společností IR ve výši 172 milionů Kč a společnost žádala k této transakci doklad o schválení strategického rozhodnutí členskou schůzí a schopnost zaplatit tuto cenu včetně práva opce. Zaúčtování práva opce sama zjistila po doručení dokladu poštou někdy uprostřed června 1999. K transakci jí bylo P. B. sděleno, že byla schválena představenstvem a nikoliv členskou schůzí a J. Ž. je schopen stanovenou cenu zaplatit. Smlouva přitom měla být utajována stejně jako rozhodnutí představenstva o ní a k tomu dospěla z důvodu, že auditor si vyžádal zápis usnesení z představenstva, avšak zápis usnesení z představenstva ohledně tohoto obchodu v částce 774 milionů Kč jí byl doručen právě až 23.6.1999. V návaznosti na dopis z 23.6.1999 proběhla jednání se zástupci auditora ve dnech 24.6. a 25.6.1999. Pochybnosti auditorů o schopnosti společnosti Světa aut uhradit tento závazek však P. B. odmítal.

Markéta W. pracovala v ČMDS jako asistentka Pavla S. Při založení Světa aut byla valnou hromadou zvolena členkou dozorčí rady a funkci vykonávala do konce listopadu 2000 a na tuto funkci posléze rezignovala. Ve svědecké výpovědi se vyjádřila k jednotlivým zasedáním dozorčí rady, zejména, že na III. řádném zasedání z 8.4.1999 nebyly k dispozici požadované doklady a proto záležitost byla projednána

až na jiné poradě dne 16.4.1999, avšak do podání svědecké výpovědi v přípravném řízení nebyl požadavek na předložení veškerých dokladů týkajících se jednotlivých smluv realizován, což se stalo až v dozorčí radě ze dne 4.8.1999. Nedovedla se vyjádřit ke kupní smlouvě za směnku částky 774 milionů Kč. O tomto obchodu nebylo nic známo a ani nepochopila jeho smysl. Nedovedla se vyjádřit ke skutečnosti, z jakého důvodu v seznamu smluv na zasedání dozorčí rady ze dne 4.8.1999 nebyla uvedena smlouva o koupi cenného papíru v částce 774 milionů Kč. Pokud se jednalo o tuto smlouvu, předpokládala, že po ekonomické a právní stránce bylo vše řádně vypracováno.

Ing. Petr H. do ČMDS nastoupil v květnu 1998, tzn. v době, kdy se pro ČMDS zpracovávalo daňové přiznání za rok 1997, na kterém také pracoval. Po založení společnosti Světa aut od počátku vykonával funkci předsedy dozorčí rady, kterou vykonával do rezignace 21.5.1999. Vypověděl, že společnost Svět aut byla v podstatě založena z důvodu, aby byl realizován podnikatelský záměr B. Š., který obdržel od ČMDS úvěr. Ke smlouvám o koupi cenných papírů s právem opce mezi B. Š. a společností IR a smlouvě o zřízení zástavního práva mezi stejnými subjekty ze dne 21.12.1998 vypověděl, že má o nich povědomost, ale neví, zda-li mu byly předloženy. Jejich konečným důsledkem bylo, že majoritním vlastníkem společnost Svět aut se stala společnost IR. Smlouvu o koupi cenných papírů ze dne 28.6.1999 mezi ČMDS a společností Svět aut, podle které společnost Svět aut zakoupila směnku v hodnotě 774 milionů Kč, neviděl, neboť již předtím na funkci rezignoval, avšak za doby výkonu funkce se o takové připravované operaci nikdy nedozvěděl. Jestliže z dodatku ke smlouvě vyplývá povinnost společnosti Světa aut ČMDS provádět do roku 2005 úhrady, k tomu uvedl, že podle podnikatelského záměru společnosti Světa aut nebylo reálné zaplacení tak vysokých částek, pokud by společnost Světa aut neměla ještě další příjmy.

Jiřina M. zprvu spolupracovala s Českomoravskou marketingovou společností a po založení ČMDS ji oslovil P. B., zda-li by nechtěla v ČMDS pracovat. Uvedla, že jeho nabídku akceptovala a ještě před ustanovením kontrolní komise ČMDS závěrem roku 1996 jí P. B. nabídl funkci předsedy kontrolní komise, což odmítla, ale funkci člena kontrolní komise přijala. Kontrolní komise vykonávala svou činnost podle pokynů předsedy prostudováním dodaných materiálů a zaujetím příslušného stanoviska a sama žádnou iniciativní činnost nevyvíjela. O obchodu se smenkou v hodnotě 774 milionů Kč a dalších operacích se však dozvěděla až z tisku a není si vědoma toho, že by jako členka kontrolní komise byla přítomna projednávání takového obchodu. Funkci vykonávala do 23.8.1999, kdy z ní odstoupila.

Ing. Václav G. od roku 1998 v ČMDS pracoval jako referent obchodního oddělení a poté dostal od P. B. nabídku na funkci referenta oddělení vnitřní kontroly a jeho úkolem bylo vytvoření statutu oddělení, začlenění do struktury a vypracování plánů kontrol. Prvou kontrolu vykonal na odboru úvěrů a týkala se platební morálky dlužníků. Jeho úkolem jako pracovníka vnitřní kontroly bylo vytvoření plánů kontrolních akcí na kalendářní rok, ať hloubkových či operativních. Podle pokynů P. B. každou kontrolu s ním musel konzultovat a musel k ní mít podepsáno pověření. Do konce roku 1999 celkem obdržel pověření k 9 kontrolám. K obchodu se smenkou v částce 774 milionů Kč uvedl, že zprávu ohledně této transakce se dozvěděl až z auditu EY a bylo mu známo, že podle závěrů auditu tato operace byla hodnocena

jako vysoce riziková. Neviděl však nikdy smlouvy související s touto transakcí. Po seznámení s auditem v září 1999 nevyvinul iniciativu v rámci vnitřní kontroly k prověření tohoto obchodu, protože se týkal dceřiné společnosti a nebylo mu známo, který subjekt obchod inicioval.

JUDr. František K. v době od roku 1998 do roku 2002 pracoval jako právník v Pivovaru Radegast a zabýval se obchodními záležitostmi. Pivovar vlastnil 25 % akcií FC Baník. Byl pověřen prodejem akcií Národního domu ve Frýdku-Místku, Golfového klubu v Šilheřovicích, 25% podílu FC Baník a vedení pivovaru rozhodlo o tom, že tento podíl bude současně prodán s 25% podíly v OKD a MCHZ, které tehdy byly sloučeny s Unipetrolelem. Po zveřejnění nabídky se dostavilo 4-5 zájemců o koupi podílu a m.j. jednal s JUDr. R. V. Podle svědka se jednalo o vážného zájemce, bylo také rozhodnuto o prodeji a byly připraveny i příslušné smlouvy. Z prodeje poté sešlo někdy v letech 1999-2000, neboť vznikl problém s ČMDS.

Jednatelem společnosti IR - leasingová v době od dubna 2000 do její likvidace byl **Ing. Jindřich M.** Současně byl jmenován správcem nucené správy ČMDS z důvodu, že IR- leasingová byla dceřinou společností ČMDS. Vypověděl, že po nástupu do funkce musela být provedena úplná rekonstrukce účetnictví, neboť stávající neodpovídala požadovaným normám, zejména, že nebyly k dispozici smlouvy o půjčkách v rámci skupiny a také nebyly dobře nastaveny odpisy majetku. Rekonstrukce účetnictví byla dokončena k 30.6.2000, aby mohlo být podáno daňové přiznání. Podle jeho vzpomínky vyčíslená manka a zjištěné škody nebyly vysoké. Zúčastnil se jednání ohledně IR a Světa aut týkající se zpětného převedení akcií na ČMDS, což bylo projednáno za přítomnosti Ing. V. Cigánka, P. B., JUDr. R. V. a B. Š. Při jednání se dospělo k závěru, že takový postup je možný, přičemž další variantou byl zvažovaný prodej obou těchto společností, aby byly opět pod správou ČMDS a byly uspokojeny pohledávky ČMDS a IR-leasingové a další případnou variantou byl odprodej akcií. Nebylo mu ale známo z jakého důvodu se převod akcií neuskutečnil a varianta odprodeje obou společností se z jemu neznámých důvodů neuskutečnila.

Pavla F. zprvu pracovala jako asistentka P. B. v Českomoravské marketingové společnosti a od 1.4.1997 pracovala jako asistentka P. B. v ČMDS a její pracovní náplní byla opět organizační činnost a zajišťování reklamy. Ve svědecké výpovědi uvedla, že v několika případech po jednání představenstev prováděla zápisy z jednání, ale zapisovatelkou na představenstvech byla A. V. K tomu, že by přepisovala původní zápisy z představenstev, které by byly obsahově přepracovávány, že by ji o takovou spolupráci požádala A. V., že by takové zápisy byly přepisovány z důvodu jiné stylizace, uvedla, že si na takovou praxi nevzpomíná a ani nepsala usnesení 16a z 15.9.1998. Následně ale také vypověděla, že se v několika případech stalo, že A. V. jí diktovala některá usnesení, která se přepisovala, jednalo se o novou formální úpravu, na počet takových přepsaných usnesení si ale nevzpomněla včetně toho, kterých období se přepisovaná usnesení týkala. Přepisovaná usnesení předávala přímo A. V. a nikoliv P. B. Na přepsaných usneseních ani nezajišťovala podpisy.

Ve věci také podal svědeckou výpověď **Mgr. Radek Š.**, který se koncem devadesátých let, popřípadě po roce 2000, zabýval prodejem a servisem automobilů ve firmě RT Torax v Ostravě, která byla založena v květnu 1999, jejímž byl

jednatel a spoludávatelem. Společnost se zabývala prodejem nových i ojetých automobilů, jejich leasingem a společnost podnikala na živnostenský list. Pokud měl být prodej autorizovaný, společnost musela splnit stanovené podmínky automobilek. V začátcích podnikání ještě neměli autorizaci, u Škodovky ji získali až od roku 2005, přičemž u VW, Audi a Seat ji nemají dodnes, ale přesto s automobily těchto značek po nákupu u jiných prodejců obchoduje a současně provádějí leasing a také servis. V současnosti společnost již má dvě filiálky s ročním obratem kolem 1 miliardy. Až do současnosti nesplňují podmínky pro autorizaci u automobilky Audi, ačkoliv mají autorizaci pro servisní činnost.

R.F.K. vypověděl, že s J. Ž. se seznámil počátkem roku 1998 a také se seznámil s jeho podnikatelským projektem, jakož projektem J. B. s tím, že potřebují pro jeho rozjezd finance. Oba jmenovaní se v této věci zajištění financí obrátili na něj, i když nevystupoval jako člověk znalý mezinárodních finančních poměrů, půjček a předtím dlouhodobě pracoval v zahraničí v jiných oborech. Sdělil jim ale, že v tomto směru má informace z reklamy z novin, že našel inzerát v angličtině o poskytování pojistného, přepojistných záruk pro mezinárodní podnikatelské projekty. V inzerátu byl také uveden telefonní kontakt, podle směrovacího čísla se sice jednalo o USA, ale ve skutečnosti se dovolal na Bahamy. Hovořil se zástupcem FDS B. R., který jej odkázal do Antverp na A.B. G. Poprvé s oběma do Antverp jel jako tlumočnick v březnu 1998, kde se setkali s A.B.G. a dalším zástupcem FDS, vystupujícím pod jménem Tamini (ve skutečnosti se jednalo o Libanonského státního příslušníka Tony H. – pozn. soudu). Obdrželi od nich informace včetně listinných dokumentů s tím, že mohou poskytnout pouze záruku. Při této návštěvě nebyla podepsána smlouva a pouze dostali informaci, že J. B. si má zajistit zdrojovou banku na poskytnutí půjčky na základě jejich garance. Konkrétní zdrojovou banku ale zástupci FDS nenabídli a že ji ani nezajišťují. Druhá návštěva Antverp se uskutečnila v květnu 1998 a zúčastnil se jí s J. B., J. Ž. a finančním poradcem doc. Ing. V. P. Výsledkem druhé schůzky bylo, že J. B. předá FDS na zajištění garance 35.000,- USD, FDS zajistí garanci, když J. B. bude mít bankovní potvrzení, že jí bude poskytnut úvěr. Došlo také k podepsání smlouvy s tím, že když zdrojová banka nebude zajištěna do jednoho měsíce za účelem poskytnutí garance, bude muset být složena další kauce. Po návratu z Antverp J. B. navštívila v Praze určitý bankovní dům, ve kterém nic nepořídila. Třetí jednání v Antverpách se uskutečnila na podzim 1998 a tenkrát v FDS po ní požadovali další kauci, protože J. B. neměla zajištěnou zdrojovou banku. Od FDS tenkrát obdrželi tzv. zerobond, nebyli si však jisti, zda-li na jeho základě bude moci být poskytnuta zdrojovou bankou půjčka. Předtím se ještě uskutečnila schůzka v Londýně s jiným bankéřem, jednání v Londýně byla bezvýsledná, neboť jim bylo vysvětleno, že na základě zerobondu z případně poskytnuté půjčky ve výši 8 milionů USD 52 % případně jako splátka bance. Třetí schůzka v Antverpách byla bezvýsledná a v této době proto věděli, že garance ani půjčka poskytnuty nebudou.

Jarmila B. vypověděla, že s J. Ž. se seznámila v roce 1991 a začali spolupracovat v podnikání v oblasti bižuterie, dovozu dřeva, minerálních vod a jiných komodit. Poté asi po dobu jednoho roku byla v Bělorusku, kde zajišťovala obchod týkající se zpracování surové ropy a realizace ropných produktů. Když obdržela nabídku, aby vstoupila do projektu ohledně nákupu surové ropy a jejího přepracování a prodeje, vrátila se do ČR, aby si pro tento projekt zajistila zdroj financí. Po návratu do ČR s J. Ž. uzavřela smlouvu o vzájemné spolupráci a pomoci ze dne 20.11.1996

a po podpisu smlouvy se snažili zajistit si pro své podnikatelské záměry finance. Podnikatelským záměrem J. Ž. bylo protektorování pryžových pneumatik za studena. Finance u finančních skupin se jim zajistit nepodařilo, ale když se seznámili s R.F.K., jmenovaný jim po seznámení s jejich podnikatelskými záměry nabídl možnost zajištění úvěru v zahraničí prostřednictvím FDS se sídlem v Antverpách. R.F.K. FDS dne 13.3.1998 zaslal faxem stručný podnikatelský záměr, na což FDS reagovala tím, že jsou schopni jim zajistit bankovní garanci, pokud budou mít finanční zdroj, kterým měla být skupina London of Foor Faiting na banku Raiffeisen bank Praha. Podmínkou FDS k vydání závazného příslibu bankovní garance bylo složení částky 35.000 USD. Tuto částku získala z půjčky od firmy Tilia Borek CZ. Smlouvu s touto firmou uzavřela 15.7.1997 a peníze obdržela 24.4.1998. Za účelem převzetí příslibu garance v březnu nebo dubnu 1998 s J. Ž. a finančním odborníkem doc. Ing. Vladislavem P. jeli proto do Antverp. Sama měla podnikatelský záměr stanovený na částku 3 milionů USD, avšak žádost byla podána na garanci půjčky 8 mil. USD z důvodu, že garanční banka by si ponechala 60 % ze zdroje jako jistinu po dobu splácení úvěru. Protože se postupně zjistilo, že v materiálech jsou nedostatky, od května 1998 probíhala jednání s ředitelem FDS, který požadoval za prodloužení platnosti dokladů další garanci, 5.000-10.000 USD, což již odmítla. Dále probíhala korespondence mezi nimi a ředitelem FDS, poslední dopis byl ze dne 25.9.1998, ve kterém se jednalo o urgenci vrácení zaplacené zálohy či poskytnutí garance ve výši 8 milionů USD. Odpověď na dopis neobdrželi, ředitel Bruce R. byl na Bahamských ostrovech a proto se začali obracet na jeho zástupce Allena Bruce G. v Antverpách. Někdy v říjnu 1998 proto opět s J. Ž. a R.F.K. jeli do Antverp s cílem, aby pokračovali v zajišťování poskytnutí garance. Další poplatky v FDS nezaplatili a A.B.G. sliboval, že i bez dalšího poplatku zajistí bankovní krytí, k žádné realizaci ale nedošlo. V této věci dokonce jeli i do Londýna, kde se snažili zajistit jiný zdroj, ale po třech návštěvách Londýna jiný zdroj si nezajistili. Když jim Raiffeisen bank odmítla poskytnout půjčku, A.B.G. jim nabídl možnost navýšení výše garance do 40 milionů USD, což ale bylo podmíněno úhradou dalších poplatků, na což nepřistoupila. Do konce roku 1998 zjistila, že žádné peníze z tohoto zdroje neobdrží. J. Ž. byl přitom v kontaktu s ní, tak i s R.F.K. V září 1998 jí R.F.K. sdělil, že peníze z Antverp nebudou. S J. Ž. se kontaktovala nejméně jedenkrát týdně a určitě mu to sdělila. Možnost získání prostředků poté projednávala u jiných finančních skupin ve Veidenu, ve Frankfurtu n.M. Protože si ale nezajistila možnost bankovního krytí, úvěr nebyl poskytnut. Posléze ještě jednala s finančními skupinami v Maďarsku i v ČR, ale jednání nebyla úspěšná. V hlavním líčení upřesnila, že poprvé do Antverp všichni jeli v měsíci březnu uvedeného roku, poté v dubnu a další návštěva se uskutečnila někdy na podzim tohoto roku. Jako zdrojovou banku si vybrali Swiss Credit, kterou chtěli kontaktovat prostřednictvím Raiffeisen bank Praha ve Vodičkově ulici v Praze. Když pracovníkům Raiffeisen bank předložili dokumenty od FDS, které měly představovat bankovní garanci, bylo jim pracovníkem banky řečeno, že se nejedná o požadovaný dokument, ale je zapotřebí vyjádření Swiss Credit.

V této souvislosti se poukazuje na smlouvu o vzájemné spolupráci a pomoci v obchodní činnosti uzavřenou dne 20.11.1996 mezi J. B. a J. Ž., týkající se obchodní činnosti a dělení zisku v oborech, na které již bylo poukázáno a v oblasti cestovního ruchu. Smlouva o půjčce mezi J. B. a firmou Tilia Borek CZ Mělník byla uzavřena 15.7.1998 na částku 35.000,- USD s tím, že je jistěna směnkou vlastní a věřitelům bude vrácena nejpozději do 7.8.1998. Ještě předtím dne 19.6.1998 J. B. vydala

listinné čestné prohlášení, že po obdržení zajišťovaného úvěru zapůjčí firmě Tilia Borek částku 1 milionů USD. Z materiálů předložených J. B. vyplynulo, že FDS vydal s datem 27.4.1998 tzv. dopis se závazkem – garancí bankovní platby, který má sloužit jako potvrzení toho, že FDS uzavřel smlouvu s J. B. a souhlasil se zajištěním vydání nezrušitelné desetileté garance bankovní platby ve výši 8 milionů USD ze strany Hlavní mezinárodní komerční banky, nebo prostřednictvím její partnerské banky, anebo dalších dvou jmenovaných finančních institucí. Jedinou podmínkou závazku byla platba nákupní ceny za vydání bankovní zástavy, která bude splatná při uzavření a vydání garance platby, kterou vydají jmenované banky či jejich partneři. Zde bylo uvedeno devět mezinárodních finančních institucí. FDS dne 14.5.1998 zaslal Raiffeisen bank Praha Miroslavu S. faxem dopis, v němž žádali o seznámení s jejich cenovou nabídkou (závazkem na indikativní stanovení ceny pro Credit Swisse ve výši 8 milionů USD s nulovou úrokovou sazbou). Jako oprávněná osoba byla uváděna firma Jamal J. B., jako zdrojová banka Credit Swisse (nebo jiná banka s reitingem AA), s cenou 4.510.000,- USD se splatností deseti roků a s částkou splatnosti 8 milionů USD s vyplacením zástavy k datu splatnosti 100 %. Dne 23.3.1998 bylo vydáno písemné usnesení FDS o smlouvě s J. B., týkající se vydání bankovního závazku k vydání garance bankovní platby ve výši 8 milionů USD, ve které byl řešen celkový režim závazků. Dále předložila doklady týkající se jednání s finančními společnostmi ve Frankfurtu n. M., v Budapešti, jakož i korespondenci s FDS.

V rámci mezinárodní právní pomoci si krajský soud vyžádal zprávu státního zastupitelství Královského státního zástupce v Antverpách, týkající se odsouzení zástupců FDS ze dne 17.2.2011. Vyplynulo z ní, že Tony H. s dalšími přezdívkami, nar. 1956 v Libanonu, se v roce 1998 dopustil zfalšování obchodních, bankovních a soukromých písemností paděláním podpisů, závazků, dluhů a podobně, padělal další dokumenty, k čemuž také náleží doklad o ujednání mezi FDS a J. B., že výměnou za zaplacení 400.000,- USD zajistí bankovní záruku velkou mezinárodní bankou v její prospěch, na základě které by J. B. u určité banky podle svého výběru mohla obdržet půjčku 8 milionů USD. K tomu také náležel dopis FDS zaručující zajištění bankovní záruky a také zaslání faxem bance Raiffeisen bank v Praze, týkající se tzv. zerokuponu. Součástí rozsudku je také tabulkový přehled všech podvodných převodů mezi jmenovaným, Ilonkou S., Allenem G. a různými světovými bankami.

JUDr. Pavel H., vzdálený příbuzný J. Ž., vypověděl, že s R.F.K. a J. B. se prostřednictvím J. Ž. seznámil v roce 1999 v souvislosti s vyřizováním úvěru v zahraničí. R.F.K. na něj působil dojemem finančního makléře, působil v tomto směru velice přesvědčivě, zmiňoval zahraniční firmy a je schopen zajistit jakýkoliv úvěr i ve stamilionech korun. Proto zprostředkoval setkání R.F.K. s členy vedení koncernu Škoda, kde R.F.K. sliboval zajištění vysokých úvěrů a věc pro něj skončila v podstatě ostudou, neboť nic nezajistil. R.F.K. mu také sdělil, že rovněž již vyřídil úvěr pro J. Ž. a J. B.

Daňový poradce **Ing. Pavel K.** ve svědecké výpovědi uvedl, že v srpnu 1997 byl požádán JUDr. R. V., aby se dostavil za P. B., který po něm požadoval provádění daňového poradenství pro ČMDS - Dne 1.8.1998 - byla mezi Ing. P. K. a společností IR uzavřena smlouva o vedení účetnictví a daňového poradenství a dne 15.11.1998 byla mezi těmito stranami uzavřena smlouva o spolupráci -Při seznámení

s účetnictvím ČMDS vycházel z provedeného auditu ze září 1997, na jehož základě zjistil nutnost provést rekonstrukci celého účetnictví, protože doposud bylo prováděno externě. Poté byla vytvořena skupina, která ji provedla a ze zjištěných dat vypracoval daňové přiznání pro ČMDS za rok 1997. Přiznání k dani z příjmu právnických osob k ČMDS za rok 1997 spočívalo ve dvou řádných přiznáních a obě je zpracovával. Daňový hospodářský výsledek ČMDS za rok 1997 v prvním přiznání byl v částce cca mínus 34 milionů Kč a ve druhém přiznání představoval částku cca mínus 38 milionů Kč. Bylo mu přitom známo, že hospodářský výsledek ČMDS za rok 1996 byl rovněž záporný ve výši cca mínus 2 mil. Kč. Ztrátové hospodářství za rok 1997, byť již byly obhospodařovány vklady ve výši cca 300 milionů Kč, svědek odůvodnil rozběhovými náklady jako vytvářením poboček, zvyšováním počtu zaměstnanců, reklamní kampaní apod. Smlouvu z 12.10.1998 viděl někdy na přelomu měsíců května a června 1999 v souvislosti s vypracováním daňového přiznání pro ČMDS za rok 1998. Cenu ve výši 774 milionů Kč hodnotil jako nepřiměřeně vysokou za předpokladu, co bylo společností vlastněno v době uzavření této smlouvy, přičemž mu nebyly známy jiné okolnosti odůvodňující tuto vysokou cenu. Podotkl, že k posouzení reálnosti takového prodeje měl být vypracován znalecký posudek, který by zřejmě takovou cenu nepotvrdil a měla být správně prověřována bonita J. Ž. Daňové přiznání za rok 1998 bylo podáno 1.7.1999 a bez zaúčtování opční prémie by hospodářský výsledek skončil opět ve ztrátě. K aktualizaci podnikatelského záměru Světa aut, který zpracovala v březnu 1999 jeho daňová kancelář, uvedl, že došlo ke zhoršení hospodářského výsledku, který souvisel se snížením uvažovaných výnosů oproti rozboru ze srpna 1998 a to v souvislosti s tím, že v roce 1999 byla předpokládaná ztráta mínus 16,8 milionů Kč, a až v dalších letech mělo dojít ke zlepšení hospodářských výsledků. Rozbor nezahrnoval náklady na výstavbu autosalonu a současně jako tehdejší předseda dozorčí rady společnosti IR, kterým byl do 9.2.1999, vzhledem k návaznosti prostředků vložených do výstavby autosalonu, aktualizované údaje zhoršovaly předpokládanou návratnost investice. Podle jeho informací autosalon byl koncipován pro čtyři značky automobilů skupiny VW, Audi, Seat a Škodu. Již v roce 1999 bylo zřejmé, že koncern nepřipustí, aby se v jednom autosalonu prodávalo více značek, takže se prodávala jen značka Škoda. Probíhala také jednání s firmou Auto Porsche Praha, ovšem toto odporovalo koncepci ČMDS a tato společnost chtěla autosalon využívat sama, takže k prodeji této značky nedošlo. V rámci této koncepce byl zakoupen také rozestavěný autosalon v Olomouci, jednalo se o zakoupení autosalonu v Ostravě-Vítkovicích, ale k této koupi nedošlo. Při propočtu prodeje automobilů čtyř značek v rámci koncernu VW návratnost vložených prostředků byla předpokládána v úrovni 8 let. V této době bylo v Ostravě asi šest autosalonů, žádný z nich však neměl takovou kapacitu jako tento autosalon, jehož budova v Ostravě vyhrála 2. místo v soutěži o nejhezčí stavbu ve městě za rok 1999. Autosalon tohoto charakteru, a který byl nadčasový, nikde v ČR nebyl.

Zástupce společnosti Allianz byl **Josef T.**, který ČMDS koncem roku 1998 oslovil s nabídkou pojištění. Jím nabízené pojišťovací produkty se P. B. natolik zalíbili, že došlo k uzavření jeho výhradního zastoupení pro jeho osobu při uzavírání pojistných smluv pro ČMDS a dceřiné společnosti. Posléze byl osloven s nabídkou výkonu funkce člena dozorčí rady IR, nabídku přijal a funkci v dozorčí radě vykonával od 22.3.1999 do dubna 2000. Vypověděl, že o prodeji 3000 kusů akcií IR J. Ž. vůbec nevěděl, což se dozvěděl ze sdělovacích prostředků až po uvalení nucené správy ČMDS. Nevěděl ani o prodeji směnky Světu aut, neviděl ani žádné smlouvy ohledně

obchodu se směnkou a jestliže v této souvislosti byly požadovány k předložení jednotlivé smlouvy a doklady, nestalo se tak a všechny požadované smlouvy a doklady viděl až při podávání svědecké výpovědi.

K ocenění společností IR a Světa aut byl vypracován znalecký posudek znaleckým ústavem „Nemovitost“ s.r.o., pracoviště Hodonín. Tržní hodnota společnosti IR ke dni 29.6.1999, tzn. do doby prodeje všech 3.000 ks akcií této společnosti za 774 milionů Kč v rámci upravených aktiv činila 116.151.000,- Kč, krátkodobé závazky po zaokrouhlení byly stanoveny na mínus 9.243.000,- Kč, takže tržní hodnota společnosti byla stanovena na 125.394.000,- Kč. Tržní hodnota společnosti Světa aut včetně závazku vyplývajícího ze smlouvy o koupi cenných papírů ze dne 28.6.1999, tzn. i kupní ceny ve výši 774 milionů Kč v rámci upravených aktiv byla stanovena na 150.589.000,- Kč, upravené dlouhodobé závazky byly po zaokrouhlení vyčísleny na 779.046.000,- Kč, krátkodobé závazky po zaokrouhlení na 11.940.000 Kč, tzn. že oba druhy závazků byly vyčísleny na 790.950.000,- Kč, takže rozdíl mezi majetkem a dluhy byl vyčíslen na mínus 640.361.000,- Kč. Z tohoto ocenění proto vyplývá, že dluhy společnosti vysoce překračovaly její majetek včetně finančních investic a proto se předpokládala tržní hodnota společnosti celkem 0,00 Kč. Tržní hodnota společnosti Svět aut bez závazku vyplývajícího ze smlouvy o koupi cenných papírů ze dne 28.6.1999, tedy bez kupní ceny 774 milionů Kč, byla stanovena na 25.195.000 Kč, pasiva byla vyčíslena na 16.950.000,- Kč, takže tržní hodnota společnosti byla vyčíslena na 8.245.000,- Kč. K ocenění většinového podílu, tj. cca 93 % ze základního jmění společnosti IR ve společnosti Svět aut byl k 24.6.1999 vypracován znalecký posudek dr. Ing. Radimem Valasem. Podle znaleckého posudku k ocenění čistého obchodního jmění společnosti Svět aut byly použity dvě metody a získané dva dílčí odhady hodnoty čistého obchodního jmění. Při použití substanční metody ocenění majetku a závazků byla zjištěna hodnota čistého obchodního jmění ve výši 19.263.000,- Kč. Při použití metody diskontování volného peněžního toku byla zjištěna hodnota čistého obchodního jmění ve výši 48.316.000,- Kč. Při stanovení této výsledné tržní hodnoty čistého obchodního jmění byly jednotlivým metodám a jejich výsledkům přiřazeny tyto váhy – substanční metodě ocenění majetku a závazků ve výši 20 % a při uplatnění metody diskontování volného peněžního toku ve výši 80 %. Výsledná tržní hodnota čistého obchodního jmění společnosti činila po zaokrouhlení 42.505.000,- Kč. Hodnota majoritního podílu, tzn. 93 % ze základního jmění společnosti činila po zaokrouhlení 39.530.000,- Kč. Výsledná tržní hodnota je však platná pouze pro případ, že společnost Svět aut získá smlouvu na prodej automobilů Škoda do 30.6.1999 a zahájí prodej v červenci 1999 a smlouvy na prodej automobilů VW a Audi do 30.9.1999 a zahájí prodej těchto značek nejpozději v říjnu 1999. Pokud se tak nestane, výsledná tržní hodnota i s ohledem na zásadu opatrnosti při oceňování se rovná hodnotě čistého obchodního jmění získaného na základě substanční metody ocenění majetku a závazků a činí 19.263.000,- Kč. Hodnota majoritního podílu, tj. 93 % ze základního jmění společnosti činila po zaokrouhlení 17.915.000,- Kč. K tržní hodnotě 135 ks akcií společnosti Světa aut jako emitenta byl vypracován k 30.4.1999 znalecký posudek znalcem Ing. Josefem Pawlitou. Podle stanoviska znalce pro velikost tržní hodnoty akciového podílu je rozhodný zvolený podnikatelský záměr a dále to jsou konkurenční výhoda v oblasti nízkých nákladů, vytvořená vlivem výhodné nájemní smlouvy a širokého přístupu k levným zdrojům. Tyto okolnosti jsou předpokladem, že revidovaná prognóza příjmů společnosti Svět aut by měla být

naplněna za podmínky, že společnost obdrží licence pro prodej automobilů. Tržní hodnota akciového podílu zjištěná znalcem je odrazem výkonové struktury podnikatelského záměru a také přihlíží i ke struktuře akcionářů. Znalecký posudek vedle dílčích odhadů tržní hodnoty cenných papírů také uvádí předpoklady ocenění, které jsou blízké uvažování potencionálního investora, hledajícího příslušnou hodnotu aktiv. Tím jsou vlastně i nepřímo uváděna i fakta pro vyjednávání o kupní ceně. Při volbě oceňování proto bylo přihlédnuto k charakteru podniku a také k účelu, pro který bylo ocenění provedeno. Bylo použito několik modelů ocenění a protože se jedná o ocenění akciového podílu, byl použit model, který nejlépe dává do souladu stav podniku a záměry potencionálních investorů. Zjištěná tržní hodnota 93,1 % akciového podílu společnosti Svět aut byla proto vypočtena na 41.020.000,- Kč.

Ke stanovení tržní hodnoty společnosti IR byl ke dni 31.7.2000 rovněž vypracován znalecký posudek Znaleckým ústavem „Nemovitost“ s.r.o., Hodonín. Tržní hodnota společnosti k datu zpracování v rámci upravených aktiv byla stanovena na 121.054.000,- Kč. Upravená pasiva byla stanovena na 17.446.000,- Kč, takže tržní hodnota společnosti byla celkem stanovena na 103.608.000,- Kč.

Protože M. D. vyloučil, že by na dodatku č. 1 ke smlouvě o koupi cenných papírů ze dne 28.6.1999 mezi ČMDS jako prodávajícím a společností Svět aut jako kupujícím, přijatého dne 16.8.1999, byl jeho podpis, proto byl vypracován znalecký posudek z oboru písmoznalectví se specializací na ruční písmo, který vypracovala znalkyně Mgr. Jindra Železná. Podle znaleckého posudku dodatek nepodepsal tehdejší místopředseda představenstva společnosti Svět aut Milan D., ale jedná se o zdařile napodobený podpis, u kterých je vyloučena individuální identifikace jejich pisatele.

Podle přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 1996 hospodářský výsledek ČMDS byl záporný a činil mínus 1.872.791,- Kč. Podle tohoto přiznání za rok 1997 podaného 8.7.1998 hospodářský výsledek byl opět záporný a činil mínus 29.481.393,- Kč a podle dodatečného přiznání za tento rok ke dni 14.8.1998 činil mínus 34.985.173,- Kč. Podle přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 1998 podaného 1.7.1999 hospodářský výsledek v tomto roce již byl kladný a činil 20.307.546,- Kč, takže po vzniku daňové povinnosti 6.359.850,- Kč, čistý zisk představoval částku 13.947.696,- Kč. Ve výkazu zisků a ztrát k 31.12.1998 jako ostatní finanční výnos je uváděna částka 175.964.000,- Kč a podle přílohy k této účetní uzávěrce je tento výnos vysvětlen, že se jedná o úhradu části závazků společnosti Svět aut v částce 172 milionů Kč. Pokud by nedošlo k zaúčtování této částky, hospodářský výsledek ČMDS za rok 1998 by byl opět záporný. Podle přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 1999 podaného 12.7.2000 hospodářský výsledek byl záporný a představoval mínus 780.221.900,- Kč. Pokud se jedná o hospodářské výsledky za léta 1997 a 1998, stejné závěry jako z přiznání k dani z příjmů právnických osob také vyplývají i z výročních zpráv.

Podle zprávy auditora o ověření roční účetní závěrky za rok 1998 ČMDS podané EY, auditory ČMDS byli jmenováni v roce 1998 a proto nebylo podáno stanovisko k účetní závěrce 31.12.1997. Proto nebyla ověřována věcná správnost počátečních zůstatků, ale pouze bylo ověřováno dodržení bilanční kontinuity. ČMDS přitom umísťovala finanční prostředky získané z vkladů členů do aktiv, které zatím

nenesly úrokový výnos, anebo do aktiv, jejíž efektivní zhodnocení bylo nízké a z dlouhodobého hlediska by nemuselo postačovat na krytí nákladových úroků ČMDS z vkladů a na provoz družstva. Většina výnosů ČMDS k 31.12.1998 vycházela ze vzájemných obchodů realizovaných uvnitř celé této skupiny. S ohledem na tuto investiční a úrokovou politiku v ČMDS, která předpokládala trvalý růst členské základny z důvodu nejistoty naplnění těchto předpokladů, proto EY nemohl vyjádřit stanovisko k tomu, zda tato účetní závěrka věrně zobrazuje majetek, závazky, vlastní jmění a finanční situaci ČMDS k 31.12.1998. Bylo také upozorněno na skutečnost, že ČMDS uzavřela opční smlouvu s fyzickou osobou na prodej akcií společnosti IR a opce oceněná na 172 milionů Kč byla jejím majitelem k datu účetní závěrky uplatněna a prodej akcií za 602 milionů Kč se uskutečnil v roce 1999. Výnos z uplatněné opce je přitom součástí hospodářského výsledku za rok 1998. Na základě řady dalších smluv o prodeji cenných papírů se majitelem akcií a současně dlužníkem družstva stala tzv. vnukovská společnost. Pohledávka družstva v částce 172 milionů Kč byla zaplacená, ale částka 602 milionů Kč bude splatná až v roce 2005. Úspěch celé této transakce proto závisel na budoucí prosperitě dlužníka a z ní vyplývající možnosti dostát v budoucnu svým závazkům vůči ČMDS.

Audit účetní závěrky ČMDS za rok 1999 prováděla společnost HZ Praha, spol. s r.o., auditorské, daňové a poradenské služby a zpráva byla podána dne 15.8.2000. Ze zprávy vyplynulo zjištění, že představenstvo ČMDS použilo finanční prostředky představující vklady členů, především na zakládání dceřiných a dále vnukovských společností, a to buď akciových společností, nebo společností s ručením omezeným. Tím bylo v průběhu roku 1999 investováno 565 milionů Kč a celkem od založení ČMDS do 31.12.1999 tyto investice představovaly 814.800.000,- Kč, což představovalo cca 58 % celkových vkladů členů k 31.12.1999. Dopadem této praxe bylo, že v důsledku nevhodného investování vkladů členů došlo ke znehodnocení majetku a v důsledku prodeje majetku nesolventnímu kupujícímu ČMDS hrozila významná ztráta. Celkové ztráty za rok 1999 tím dosáhly 780.222.000,- Kč a ČMDS nebyla schopna splatit vklady svým členům.

V průběhu přípravného řízení byly požádány některé peněžní ústavy o poskytnutí informací, které jsou předmětem bankovního tajemství, zda obžalovaní mají u těchto ústavů účty a v kladném případě kým byly založeny, o jaký druh účtu se jednalo, kdy byly založeny, které osoby byly oprávněny s účty disponovat a také bylo požádáno o sdělení aktuálního stavu financí na těchto účtech. Z těchto zpráv zejména vyplynulo, že J. Ž. nebyl klientem České exportní banky, Union banky, První městské banky Praha 1, Plzeňské banky, Komerční banky, ČSOB, ČS, Českomoravské stavební spořitelny, Českomoravské záruční a rozvojové banky, Českomoravské hypoteční banky, Raiffeisen Bank, J&T Banka Praha, Interbanky, IC Banky Praha 1., dřívější GE Capital Bank, Všeobecné stavební spořitelny KB, Hypostavební spořitelny Praha 1, Volksbank Brno. Rovněž nebyl zjištěn žádný účet u Credit Lyonnais Bank Praha, Citibank Praha, BNP Drezden Bank ČR, Bank Austria, Credit Anstalt, Živnostenské banky, Všeobecné úverové banky, Sparkasse Muhlviertel – Westbank České Budějovice, Societe Generale Praha, Raiffeisen Bank im Stiftland eG, pobočky Cheb, ING Bank N.V., Deutsche Bank Praha, Commerz Bank Praha, Stavební spořitelny Wüstenrot, Raiffeisen stavební spořitelny, ABN – Amro Bank Praha, HSBC Praha, Sparkasse Jindřichův Hradec, jakož Banky Haná. Bylo ale zjištěno, že J. Ž. měl účet u Expandia banky, založený 6.9.2000 a vedle

obžalovaného měla dispoziční právo k účtu ještě další osoba. Podle výpisu z účtu peněžní pohyby na něm byly v minimálních částkách. Dále měl účet u HypoVereisbank, pobočka Olomouc, a jednalo se o účet založený 10.5.2000, dispoziční oprávnění k účtu měla také ještě další osoba a jeho kreditní zůstatek k datu podání zprávy 31.1.2001 činil 2.04 USD. J. Ž. byl proto dne 10.10.2000 požádán o dorovnání zůstatku na účtu anebo jeho zrušení k 31.10.2000 a pokud se tak nestane, bude po výpovědi účet ke dni 30.1.2001 zrušen.

Podle zprávy Zeměměřičského úřadu Praha v centrální databázi k 25.10.2000 nebylo zjištěno, že by J. Ž. byl v ČR evidován jako majitel nemovitosti.

Podle zprávy Střediska cenných papírů ze dne 12.4.2001 J. Ž. neměl a nemá veden účet na majitele zaknihovaných cenných papírů.

Ve zprávě auditora EY o ověření účetní závěrky společnosti Světa aut za rok 1998, která byla vypracována ke dni 2.6.1999, bylo konstatováno, že pro potřeby auditu byly předány k dispozici veškeré účetní a další písemnosti, včetně zápisů z valných hromad, jednání představenstva a dozorčí rady a všechny provedené transakce byly řádně zohledněny a zaznamenány v účetních dokladech. Byly řádně zaznamenány všechny provedené transakce, které byly provedeny za obvyklé ceny. Nedošlo k žádnému porušení zákona nebo předpisů, které by musely být uváděny v účetní závěrce, nebo které by měly být podkladem pro vytvoření rezervy na případné ztráty. Neexistují přitom žádné další významné závazky nezaznamenané v účetnictví, které by vyplynuly kupř. z termínovaných a opčních smluv, ze směnek ani případné ztráty. Od 31.12.1998 přitom nedošlo k žádným událostem ani transakcím, než k zaznamenaným událostem, které by vyžadovaly opravu účetní závěrky.

Ve zprávě auditora pro akcionáře společnosti Svět aut ze dne 31.7.2000 bylo upozorněno na skutečnost, že společnost vlastnila nadhodnocené akcie společnosti, která je současně jejím jediným akcionářem v celkové hodnotě 774 milionů Kč. K těmto finančním investicím ale nebyla vytvořena opravná položka vzhledem k předběžným jednáním o jejich odprodeji. Pro případ neuskutečnění této transakce by bylo proto vhodné upravit vlastní jmění společnosti o opravnou položku ve výši 100 %. Bylo upozorněno na skutečnost, že finanční výkazy byly sestaveny na podkladě záměrů vedení společnosti provést ozdravné finanční operace, které by umožnily, aby společnost nadále pokračovala v činnosti jako podnikatelsky prosperující subjekt. Platnost těchto finančních výkazů proto právě závisela na tom, zda tyto operace budou úspěšné. Společnost přitom k 31.12.1999 vykazovala ztrátu ve výši 28 milionů Kč, aniž by byl do toho zahrnut vliv transakce týkající se částky 774 milionů Kč.

Podle základního posouzení podnikatelského záměru Autosalonu Hrabová, zpracovaného Ing. P. K. v únoru 1998, autosalon byl pojat jako víceúčelové zařízení pro prodej, autoservis, leasingové služby, orientovaný na všechny čtyři značky koncernu VW. Předpokládalo se v něm prodej automobilů ročně v počtu 1170 ks včetně ojetin při předpokládaných tržbách cca 651,4 milionů Kč. Tržby z autoservisu se předpokládaly v částce 44,55 milionů Kč a z prodeje náhradních dílů a doplňků včetně prodeje servisem 140 milionů Kč ročně. Mělo být ročně dosahováno cca 836

milionů Kč tržeb. V roce 1998, kdy mělo dojít k realizaci stavby, nemohlo být ještě dosahováno zisku a mělo dojít k čerpání úvěru ve výši 136,5 milionů Kč. V průběhu roku 1999 se předpokládalo otevření objektu, zahájení provozu a v tomto roce byly zvažovány tržby ve výši cca 80 % plánovaných tržeb a měly být podle předpokladu dosahovány tržby ve výši cca 731 milionů Kč. Rok 1999 byl hodnocen jako kritický, neboť mělo dojít k postupnému náběhu tržeb, avšak současně se předpokládaly zvýšené nároky na finance související se splátkami jistiny úvěru, úroků a pro případ výpadku tržeb se předpokládal vznik obtížně řešitelné situace. V roce 2000 se již předpokládalo dosahování plánovaného objemu tržeb ve výši cca 902 milionů Kč. Projekt podle závěru tohoto materiálu vykazoval v prvních letech realizace příznivé výsledky a za tímto účelem bylo proto nutné ověřovat vstupní údaje jako rozpočtovou cenu stavby, detailní seznam technologického a jiného vybavení servisu, počty prodávaných automobilů, tržby a skutečný fakturační čas pracovníků servisu a tržby z prodeje náhradních dílů a autopříslušenství.

V srpnu 1998 byl stejným autorem vypracován rozbor krizových variant podnikatelského záměru Světa aut z pohledu budoucího nájemce B. Š. V materiálu byly propočteny variabilní náklady a odpovídající tržby, které byly postupně snižovány o 10 %, 14,49 %, 20 %, 31,77 % při konstantní výši fixních nákladů. Krizové varianty byly vytvářeny odděleně pro autosalon a také servis a po každém snížení o procento byl propočítán hospodářský výsledek. U servisu napřed bylo předpokládáno snížení poptávky o 10 % a o stejnou míru byly sníženy variabilní náklady a tržby. Cílem také bylo vypočítat, při jakém procentním snížení poptávky a tím také i variabilních nákladů a tržeb, dojde k vyrovnání celkových nákladů s celkovými tržbami a výsledek byl vypočítán v míře 14,49 %. Také u autosalonu se vycházelo ze snížení těchto nákladů a dále o 20 % a stejně jako u servisu bylo vypočteno procento snížení, při kterém dojde k rovnosti celkových nákladů a výnosů, které podle závěrů činí 31,77 %. Jako další riziko bylo označeno možné snížení poptávky na trhu vozidel a služeb, kdy již při 14,49 % snížení dochází k bodu zvratu u servisu. Řešení této krizové situace bylo spatřováno v dočasném financování servisu autosalonem, u kterého zvrát může nastat, jak již bylo uvedeno, při snížení o 31,77 %. Teprve při snížení tržeb pod tyto hranice může dojít k ohrožení splácení nájmu.

Ing. P. K. v srpnu 1998 zpracoval rozbor podnikatelského záměru Světa aut z pohledu budoucího nájemce B. Š. V materiálu bylo zdůrazněno, že kancelář zpracovatele nepřebírá odpovědnost za některé údaje, zejména údaje o plánovaném počtu prodávaných automobilů. V roce 1999 od měsíce května se počet nových prodávaných automobilů ustálí na minimálním počtu 930 ks a v případě ojetin se v roce 2000 a nadále předpokládá prodej 600 ks. Tržby z prodeje náhradních dílů a autopříslušenství se předpokládaly ve výši 1,6 milionů Kč měsíčně a od roku 1999 se zvažoval postupný náběh prodeje. U hospodářských výsledků se od roku 1999, ve kterém se předpokládal záporný hospodářský výsledek od roku 2000 do roku 2004 předpokládal postupný nárůst po zdaněných částkách od 13.300.000,- Kč do 19.111.000,- Kč. Jako rizika plynoucí z projektu byla spatřována ve zvýšení ceny stavby nad plánovanou úroveň, že nájemce neobdrží nájemní licenci a nebude mít k dispozici provozní prostředky, tj. cca 50 milionů Kč.

Dne 20.7.1999 byla uzavřena mezi firmou Škofin a společností Svět aut jako zprostředkovatelem na dobu neurčitou zprostředkovatelská smlouva, jejímž předmětem bylo zajišťovat prostřednictvím leasingu v rámci dodavatelského programu leasing automobilů. Podle dodatkové dohody z téhož dne se na jejím základě na každý předmětný automobil měla uzavírat zvláštní smlouva o koupi nájmu a zpětném prodeji a jejím předmětem bylo rozšíření obchodní spolupráce o finanční službu společnosti poskytnutou za úplatu zprostředkovateli, spočívající v koupi a pronájmu automobilů. Podle další dodatkové dohody z téhož dne právem zprostředkovatele by také měl být leasing ojetých motorových vozidel. Podle dodatkové dohody z 19.8.1999 došlo k dohodě o on-line propojení výpočetní technikou, dále došlo dne 20.7.1999 k uzavření dodatkové dohody o zvláštním odměňování pracovníků zprostředkovatelem. V další smlouvě z 20.7.1999 byla stanovena bezúplatná přeprava zásilek obchodníkovi. Dne 19.8.1999 také došlo k uzavření mandátní smlouvy s dodatky, jakož k dalším ujednáním. Z materiálů společnosti Škoda auto vyplynulo, že ze společností Svět aut byla první obchodní smlouva uzavřena 28.6.1999 a dne 22.2.2000 byla uzavřena obchodní smlouva. Již dne 20.6.2000 společnost Škoda zaslala prostřednictvím P. B. Světu aut upozornění, že firma vykazovala podprůměrné výsledky vůči celorepublikovému průměru, s čímž souvisí i nadprůměrné skladové zásoby nových vozů. Společnost Škoda proto požádala, aby do 10.7.2000 byl zaslán přehled opatření přijatých ke zlepšení stavu. V další zprávě společnosti Škoda auto ze dne 1.9.2000 byly odmítnuty omluvné a vysvětlující dopisy P. B. Společnost Škoda auto následně obchodní smlouvu k 31.1.2001 vypověděla s upozorněním, že po tomto datu společnost Svět aut pozbývá právo užívat ochranné známky společnosti Škoda. Společnost IMPORT Volkswagen Group dne 3.5.1999 společnosti Světa aut sdělila, že plánování sítě prodejců pro Ostravu bylo ukončeno v roce 1998 a s prodejci byly uzavřeny závazné dohody. Z tohoto důvodu nebyla akceptována žádost o zastupování značek VW a Audi v Ostravě. Společnost Daewoo Motor Czech také dne 15.3.2000 obdržela žádost o poskytnutí licence, zástupci společnosti dokonce přijeli osobně jednat do firmy, nabídka však pro společnost Daewoo podle její zprávy nebyla zajímavá a byla dána přednost jinému zájemci. Podle zprávy společnosti Ford Motor Company zástupci společnosti IR ani Světa aut nikdy nežádali o licenci pro prodej a servis vozidel v regionu Ostrava. Podle zprávy společnosti Renault v listopadu 1999 společnost podala inzerát, kterým byl hledán dealer pro Ostravsko. Poté byla společnost kontaktována bývalým spolujemitelem již zrušeného dealerství, se kterým byla dohodnuta schůzka na 25.11.1999 v budově Světa aut. Při návštěvě autosalonu bylo pro ně evidentní, že kandidatura této společnosti by byla pro ně neakceptovatelná. P. S. a Ing. D. B. tento zájem zdůvodnili tím, že se předpokládalo zastoupení všech značek koncernu VW, ale licenci obdrželi pouze od společnosti Škoda. Při prohlídce firmy bylo přítomné evidentní, že kapacity jsou naprosto nevyužité.

V hlavním líčení JUDr. R. V. předložil znalecký posudek Ústavu oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy Báňské, Technické univerzity Ostrava, s datem jeho vypracování 29.9.2008, vypracovaného nikoliv pracovníkem ústavu, ale externistou **Ing. Jiřím S.**, který v hlavním líčení dne 22.10.2008 byl ustanoven znalcem. Zadáním znaleckému ústavu bylo vyhodnocení ekonomických a jiných závažných dopadů realizace souborů uskutečnění obchodních operací, jak jsou pod devíti body uvedeny v prvním výroku obžaloby jako celku a nikoliv, že by se jednalo jen o dopady jednotlivých těchto operací na majetkovou situaci ČMDS z hlediska

přírůstku či úbytku reálného a účetního majetku ČMDS. Aby transakce byly posuzovány i z hlediska jiných možných důsledků pro ČMDS, které by měly vliv na chod záložny po pozitivní i negativní stránce, tj. z hlediska hospodářských výsledků, daňových dopadů, z hlediska rizikovosti, obchodní situace ČMDS jako finanční instituce, vlivu na stav výše "likvidních prostředků" ČMDS, z hlediska výhledových možností dalšího chodu a předpokladů rozvoje ČMDS. Znalci za účelem vypracování znaleckého posudku byly předloženy tyto podklady, dvě zprávy o právním posouzení advokátní kanceláře Jirousek, Skalník, Bernatík & partneři ze dne 17.12.2002, auditorský posudek Ing. Jaroslava Kláska ze dne 8.11.2002, dřívější rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 2.3.2007, protokol o výpovědi JUDr. R. V. včetně jeho závěrečné řeči, doklady týkající se uvedených transakcí včetně smluv o půjčkách ze dne 1.6.1999 a 15.8.1999. Z těchto skutečností vyplývá, že zpracovatel znaleckého posudku měl pro účel jeho vypracování neúplné doklady a neměl k dispozici celý spis. Podle stanoviska znalce při vyhodnocení ekonomických a jiných závažných dopadů, kterými byly realizovány uvedené obchodní operace, v okamžiku jejich realizace nedošlo z účetního i tržního pohledu k úbytku či nárůstu hodnoty čistého obchodního majetku ČMDS. Provedené transakce byly reakcí na vzniklý stav a odpovídaly legislativním a alokačním možnostem investování do aktiv finanční instituce typu družstevní záložny podle tehdy platné legislativy. Nepříznivý následný vývoj projektu Světa aut byl zásadním způsobem ovlivněn stavem a vývojem v ČMDS a ve svém důsledku posléze vyústil v zastavení projektu Světa aut a následkem bylo zmaření podstatné části vložených investic do projektu a snížení výtěžku ze zpeněžení majetkové podstaty ČMDS. Současně ale také znalec dospěl k závěru, že za předpokladu dalšího pokračování projektu Světa aut podle původního záměru by ČMDS získala ve střednědobém časovém horizontu, tj. cca do konce roku 2004, majetkový prospěch z realizace předmětných transakcí, v přepočtu na současnou hodnotu k datu ocenění ve výši 34.820.000,- Kč. Majetkový prospěch v uvedené výši měl být vytvořen z podnikatelského záměru Světa aut, což byl jeden z mála externích zdrojů mimo úvěry ČMDS a prodejem automobilů, prováděním leasingu prostřednictvím IR-leasingové by mělo dojít k úhradám od externích zákazníků a přílivu financí do celé této skupiny. Projekt Světa aut proto hodnotil jako reálný a společnost by byla v uvedeném střednědobém horizontu tyto závazky po delší dobu hradit. V rámci znaleckého posudku nezkoumal majetkové poměry společností IR a IR-leasingové, pouze se zabýval analýzou vztahu mezi těmito společnostmi a ČMDS jako společností mateřskou, která již tehdy vykazovala určité znaky finanční tísně, ale projekt Světa aut by byl realizovatelný. Znalecký posudek znalec shodně podal i v hlavním líčení dne 22.10.2008.

K prověření tohoto znaleckého posudku dne 31.10.2008 byla do řízení přibrána **Vysoká škola ekonomická Praha, Institut oceňování majetku**, a prvotní zadání VŠE bylo vyjádření ke znaleckému posudku Ústavu oceňování majetku VŠB-TUO, posouzení reálné ekonomické situace Světa aut a jeho schopnosti vrátit finanční prostředky pocházející ze zdrojů ČMDS, posouzení reálné ekonomické situace společností IR a IR-leasingové a jejich schopnost vrátit finance ze zdrojů ČMDS a posouzení, zda-li všemi transakcemi nevznikla ČMDS majetkové újma. V kladném případě, aby byla uvedena její výše. Opatřením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1.7.2009 námitkám uplatněným JUDr. Radim V. bylo částečně vyhověno a v předchozím zadání byla zrušena otázka uvedená pod bodem 3). Znalecký posudek VŠE byl vypracován ke dni 27.7.2009 a jeho zpracovateli byli Jaroslav Šantrůček

jako vedoucí zpracovatel a Ing. David Štědra a Mgr. David Zeman. Na pokladě veškeré spisové dokumentace, stanoviskem VŠE ke znaleckému posudku VŠB bylo, že Ing. Jiří S. převzal předpoklady projektu Světa aut, aniž by se vyjádřil, zda a z jakého důvodu se s ním ztotožňuje či nikoliv, což potvrdilo v tomto směru výhrady soudu. Nebylo postačující se pouze zabývat transakcemi v bodech 1-9) předchozího znaleckého posudku VŠB, ale bylo nezbytné zohlednit veškeré související a známé operace celé skupiny náležející k ČMDS jako mateřské společnosti od 19.12.1997. Z tohoto důvodu výši majetkového prospěchu ČMDS ve vyčíslené částce 34.820.000,- Kč nelze pokládat za odůvodněnou, věrohodnou. K reálné ekonomické situaci Světa aut a jeho schopnosti vrátit zpět finance ze zdrojů ČMDS bylo uvedeno, že Svět aut by byl zcela předlužen a nebyl by schopen je nikdy vrátit. Svět aut dosahoval od počátku záporných hospodářských výsledků, takže závazky z transakcí vůči ČMDS včetně úroků by Svět aut zatěžovaly natolik, že by je z provozních prostředků nebyl schopen uhradit a dlouhodobě by Svět aut nemohl fungovat. Majetková újma spočívající v rozdílu peněžních toků, které byly ze strany ČMDS vydány do společnosti IR, IR-leasingové, Světa aut a osobami Borise Š., Josefa Ž., Petra B. a peněžních toků navrácených do ČMDS z této skupiny v částce 415 milionů Kč v neprospěch ČMDS, z čehož lze usuzovat na majetkovou újmu, která včetně úroků k 30.6.2009 celkem byla ve výši 541 milionů Kč. Nucená správa v ČMDS nemohla ve svém důsledku způsobit zastavení projektu Světa aut a zmaření podstatné části vložených prostředků do projektu, protože existence Světa aut byla vybudována na nereálných předpokladech.

Po podání tohoto písemného znaleckého posudku VŠE obhájce JUDr. Vladimír Ježek jako zadavatel předložil znalecký posudek znaleckého ústavu **Ostravská znalecká, a.s.** Znalecký posudek byl opatřen doložkou podle § 110a tr.ř. Zadáním znaleckého posudku ústavu bylo posouzení a komparace znaleckých posudků VŠE a VŠB-TU včetně verifikace jednotlivých závěrů plynoucích z analýz. Zjištění z předložených dokladů, zejména ze znaleckého posudku VŠE, zda lze prokázat závěr, že uvedenými transakcemi popsány v obžalobě došlo k majetkové újmě ČMDS anebo naopak lze prokázat závěr znaleckého posudku VŠB, TU, zda předmětné transakce by byly schopny přinést majetkový prospěch ČMDS. Za účelem vypracování tohoto znaleckého posudku znalecký ústav měl k dispozici oba již uvedené znalecké posudky, rozборы posuzující projekt Světa aut zpracované Ing. P. K. v letech 1998-1999, obžalobu a fotokopii části trestního spisu. Podle závěru znaleckého posudku bylo konstatováno, že ztráty členů ČMDS nebyly způsobeny popsány devíti transakcemi, ale chybami v rámci investičního rozhodování ČMDS o směřování investic včetně investic do Světa aut, což platí pro všechny tři výroky obžaloby. Pokud by tyto transakce nebyly provedeny a hospodaření všech společností ve skupině by se ubíralo stejným směrem jako ve skutečnosti, konečný výsledek, tj. ztráta financí ČMDS by byl stejný s nastalou situací pro transformaci. Půjčka ve výši 35 milionů Kč byla poskytnuta v období započetí fungování autosalonů, což odpovídalo projektu Světa aut, který s půjčkou kalkuloval. V době poskytnutí půjčky z ČMDS do projektu Světa aut již bylo proinvestováno, jak bylo uváděno ve znaleckém posudku VŠE 369 milionů Kč. Z tohoto důvodu bylo stěží myslitelné, aby nebyl poskytnut dlouhodobý plánovaný provozní úvěr autosalonu. V tomto případě by se projekt zastavil v době, kdy již mělo dojít k započetí jeho fungování. Je však nutno posoudit, zda-li odpovědné osoby v době čerpání půjčky mohly vědět, že Svět aut nebude schopen vytvářet finance k hrazení půjčky včetně

úroků. Vodítkem v tomto případě mohly být dva znalecké posudky zpracované v reálném čase na ocenění akcií Světa aut, které zvažovaly v rámci oceňovacích modelů s úvěrovým zatížením této společnosti, zjištěná hodnota akcií Světa aut byla kladná, takže tehdy bylo možné předpokládat úhradu jistiny i úroku z ní.

V hlavním líčení konaném dne 22.9.2010 byli vyslechnuti všichni zpracovatelé těchto znaleckých posudků. Všichni zpracovatelé znaleckých posudků byli přitom předem seznámeni s ostatními znaleckými posudky. Ing. J. S. všechny popsané transakce z pohledu finančních toků hodnotil jako neutrální a nebylo jeho úkolem určovat způsobenou majetkovou újmu. Jeho znalecký posudek byl modelem pro důsledky, pokud by došlo ke splnění určitých předpokladů pro vývoj projektu Světa aut. Připustil, že trh automobilů byl na Ostravsku zcela obsazený, silným konkurentem byla společnost Auto Heller a všechny projekty k uvalení nucené správy na ČMDS tím byly zastaveny. Připustil, že předpoklady pro vývoj projektu Světa aut v počátečním období ale naplněny nebyly. Zpracovatelé znaleckého posudku Ostravská znalecká, a.s. Ing. Renáta Hátová, Dr. a Ing. René Urbaniec potvrdili své stanovisko v písemném znaleckém posudku. Podle podaného znaleckého posudku v hlavním líčení závěry znaleckého posudku VŠB-TU měly být rozšířeny o porovnání obou variant finančních toků před transakcemi a po nich. K majetkové újmě u ČMDS by mohlo dojít za situace, že by akcie společnosti IR prodala za cenu nedosahující ani tržní hodnoty, popř. by došlo k prodeji směnky, což se nestalo, neboť hodnota akcií byla mnohonásobně vyšší a ocenění bylo v částce 100 až 133 milionů Kč. Jednání obžalovaných uváděných pod bodem 1-3) výroku obžaloby bylo hodnoceno jako špatné manažerské a finanční rozhodování. Znovu bylo zopakováno, že půjčka 35 milionů Kč byla poskytnuta v období započetí fungování autosalonu a problémem proto je, když do tohoto projektu Světa aut byly nainvestovány obrovské prostředky, zda by už samotných 35 milionů Kč bylo postačující. V dané chvíli poskytnutí této půjčky se však jednalo o rozhodnutí správné a je pouze na posouzení, zda-li odpovědné osoby mohly předpokládat co bude dále s projektem Světa aut. Došlo však i k čerpání další půjčky 172 milionů Kč, která by měla být úroková, avšak nebyla použita. Součástí znaleckého posudku Ostravské znalecké také byly kalkulace úrokových nákladů ze směnky a půjčky v jednotlivých letech od roku 1999 do roku 2003. Výhradou ke znaleckému posudku VŠE bylo, že v ostatních znaleckých posudcích se nepředpokládalo měsíční nájemné 1 milionu Kč v roce 1999 a 2 miliony Kč v dalších letech. Podle podaného znaleckého posudku VŠE nelze stanovit, zda-li transakcemi pod bodem 1) obžaloby byla způsobena ČMDS majetková újma. V případě první transakce, prodeji akcií IR z ČMDS na J. Ž. k peněžnímu toku nedošlo a transakce byla pro ČMDS neutrální. V případě prodeje směnky výstavce J. Ž. za sjednanou kupní cenu 774 milionů Kč z ČMDS na Svět aut, opět nedošlo k peněžnímu toku, takže transakce byla opět neutrální. Totéž platí v případě uzavření zástavního práva akcií ČMDS na Svět aut, opět nedošlo k peněžnímu toku, takže transakce byla opět neutrální. Totéž platí v případě uzavření zástavního práva akcií. Všechny další transakce uváděné v bodu 1 obžaloby byly vůči ČMDS neutrální a ČMDS nevznikla majetková újma. Všechny transakce v celé této řadě nebyly zcela nezbytné a nevyhnutelné, s těmito závěry VŠE se také shodli i zpracovatelé dalších dvou znaleckých posudků.

Z konkurzního spisu Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 8K 78/2000 vyplynulo, že věřitelé byli uspokojeni ze 68 % i za situace, že stěžejní majetek autosalon Světa

aut, jak byl oceněn ve znaleckém posudku, byl z podstaty majetku vyveden za 5,2 milionů Kč. Vymáhajícím věřitelem byl finanční úřad, který získal 7 milionů Kč a 11,5 milionů Kč získala společnost KV Finance, Ltd. London za pohledávky získaných od Ing. V. Cigánka, což jim bylo uplatněno za IR-leasingovou, i když nebyly doloženy a také za IR, které jim samy byly uznány a poté byly vyvedeny na uvedenou londýnskou firmu, která z této částky získala 11,5 milionů Kč.

Z provedeného dokazování vyplynulo v případě prvního bodu obžaloby, že ve věci bylo provedeno celkem 9 obchodních transakcí. Dne 12.10.1998 se jednalo o smlouvu o prodeji akcií IR s právem opce mezi ČMDS a J.Ž. Dne 29.12.1998 J. Ž. využil práva tzv. opce. Dne 31.5.1999 J. Ž. zaplatil směnkou vlastní, přebral akcie a podepsal smlouvu o zástavě akcií zajištění pohledávky ze směnky a akcie předal do zástavy ČMDS. Dne 25.6.1999 představenstvo ČMDS se usneslo o prodeji směnky J. Ž. Světu aut za nominální cenu. Dne 28.6.1999 byla uzavřena smlouva o prodeji směnky J. Ž. Světu aut za tutéž cenu. Dne 29.6.1999 představenstvo ČMDS vyslovilo souhlas s prodejem zástavy, tzn. akcií IR společnosti Svět aut. Tentýž den byla uzavřena smlouva o prodeji akcií mezi J. Ž. a Světem aut, který přebral akcie a uzavřel smlouvu o zástavě akcií s ČMDS, aby byla zajištěna pohledávka z ceny za převod směnky a akcie byly předány do zástavy ČMDS. Ve stejný den společnost Svět aut předložila J. Ž. směnku k proplacení a J. Ž. za ní zaplatil zápočtem své pohledávky za prodej akcií IR, a to ve stejné částce. Z výše uvedených transakcí vyplývá, že J. Ž. zakoupil akcie IR za 600 milionů Kč s právem opce oceněným na 174 milionů Kč. Vlastnictví akcií přitom nabyl až jejich fyzickým předáním, o čemž byla uzavřena dohoda až po zaplacení sjednané kupní ceny a akcie do té doby byly ve vlastnictví ČMDS. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, J. Ž. spolu s J. B. se v Antverpách nepodařilo zajistit finance na zaplacení kupní ceny, oba dva se ostatně stali ve vztahu k FDS poškozenými. Tuto situaci oznámil ČMDS, aby prodej akcií byl zrušen. ČMDS proto za této situace přišla s návrhem, jak tuto situaci vyřešit, což bylo také navrženo J. Ž., který návrh akceptoval, aby se zbavil závazků ze smlouvy. V této souvislosti je nutno uvést, že J. Ž. z této transakce neměl žádný zisk a právě naopak s J. B. byli poškozeni jednak několika jízdami do Antverp a také i složením zálohy FDS ve výši 35.000,- USD. Za této situace J. Ž. zaplatil předloženou směnkou a závazky z ní zajistil právě zástavou zakoupených akcií. J. Ž. poté, po jejich převzetí, je předal do zástavy ČMDS, a nikdy proto nebyl akcionářem. Podle návrhu ČMDS řešící tento stav akcie IR převedl do společnosti Svět aut za stejnou cenu, za kterou akcie nabyl. ČMDS přitom prodala Světu aut tuto směnku za 774 milionů Kč, která měla být vyplacena. Toto vyrovnání mezi J. Ž. a společností Světem aut poté proběhlo a Svět aut J. Ž. předložil směnku, aby ji proplatil a který proti pohledávce ze směnky započtl svou pohledávku z prodeje akcií ve stejné výši, čímž došlo k zániku těchto závazků. Svět aut tyto akcie ve stejný den, jak je uváděno v přehledu, převzal a s ČMDS uzavřel smlouvu o zástavě akcií IR k zajištění závazků z koupě J. Ž. a akcie byly fakticky předány do zástavy ČMDS. Důsledkem těchto operací bylo, že ČMDS sice nevladnila akcie IR, avšak měla pohledávku v nominální ceně 774 milionů Kč, za které bylo reálně zaplacen 172 milionů Kč, což souvisí s třetím bodem výroku obžaloby a zbytek pohledávky byl zajištěn zástavou těchto akcií IR. Jestliže by pohledávka za Světem aut nebyla realizovatelná, ČMDS své nároky mohla vyřešit ze zástavy akcií IR. Těmito operacemi J. Ž. z těchto vzájemných obchodních operací vystoupil. Stejného výsledku by bylo možno dosáhnout tím, že by ČMDS prodala akcie IR Světu aut přímo za nominální cenu 774 milionů Kč, tzn.

že tohoto efektu by bylo možno dosáhnout, i kdyby do těchto transakcí J. Ž. nevstoupil. Transakce, při které se ČMDS zbavila akcií IR a získala pohledávku za 774 milionů Kč, byla v obžalobě pojmenována jako nevýhodná. Cena byla označena za nereálnou a tím mělo dojít ke vzniku majetkové újmy ČMDS v částce 133 milionů Kč, což odpovídá ceně podle znaleckého posudku za IR a Svět aut. Nominální hodnota akcií včetně opce byla stanovena na 774 milionů Kč a hodnota převáděných akcií podle znaleckého posudku činila 133.600.000,- Kč. Vyplývá z toho, že cena pro ČMDS byla příznivá. Problémem ovšem byla realizace této pohledávky, která však byla po celou dobu jejího trvání zajištěna právě zástavou předmětných akcií. Zástavou akcií sice nebyla zajištěna dobytost celé nominální ceny 774 milionů, ale byla zajištěna dobytost alespoň části kupní ceny do hodnoty prodávaných akcií. Ve věci byly podány tři již zmiňované znalecké posudky. Již podle předloženého znaleckého posudku VŠB-TU došlo k ocenění uvedených transakcí a byl učiněn závěr, že ČMDS neutrpěla ztráty. Ve znaleckém posudku VŠE byly tyto transakce provedené mezi ČMDS a dalšími zmiňovanými subjekty v období od založení ČMDS až do uvedené doby vypracování znaleckého posudku hodnoceny jako neutrální. Majetková ztráta ČMDS podle tohoto ocenění činila 415 milionů Kč a včetně úroků ve výši 126 milionů Kč 541 milionů Kč, ale současně bylo konstatováno, jak je uvedeno v tomto znaleckém posudku, že tyto peněžní transakce byly tzv. neutrální. Ze znaleckého posudku VŠE proto nevyplývalo, že by byla ČMDS způsobena škoda. Podle znaleckého posudku Ostravské znalecké, a.s., znaleckému posudku VŠB-TU byly vysloveny sice některé výhrady, avšak současně bylo konstatováno, že ČMDS nevznikla majetková újma. Ze všech těchto důkazů proto vyplynulo, že jestli ČMDS nebyla způsobena škoda, z tohoto důvodu nemohl být naplněn znak obžalovaného trestného činu podle § 128 odst. 2,4 tr. zák. účinného do 31.12.2009, tzn. že subjekty, které se podílely na těchto operacích nezískaly prospěch na tzv. úkor ČMDS.

Pokud se jedná o výrok pod bodem 2) obžaloby, zde je třeba uvést, že IR - leasingová vznikla za účelem poskytování peněžních služeb, úročováním půjčovaných peněz. Problémem v této věci je úvaha, zda-li Svět aut v rámci podnikatelského záměru a vzniku této společnosti byl schopen tuto půjčku vrátit a při poskytnutí této půjčky nebylo vyvráceno tvrzení, že by tuto půjčku nebyl schopen vrátit, zvláště, že Svět aut teprve s podnikáním v oblasti prodeje, leasingu a servisu začínal podnikat. Zpracovatele všech tří znaleckých posudků se shodli na závěru, že se jednalo o chybné manažerské rozhodnutí. Též je zapotřebí uvést, jak ostatně také vyplynulo ze svědecké výpovědi majitele firmy RT Torax, že Svět aut pro prodej dalších značek automobilů nepotřeboval tzv. licence, ačkoli je zprvu po automobilech požadoval. Též se poukazuje na prvotní základní posouzení podnikatelského záměru a svědeckou výpověď Ing. P. K. a z těchto důkazů vyplynulo, že postupem let se předpokládalo zvyšování tržeb, což se nepodařilo naplnit.

Ke 3) bodu výroku obžaloby o půjčce 172 milionů Kč ze strany IR-leasingové Světu aut, čímž mělo dojít k úkoru IR-leasingové, jejíž majetek pocházel z ČMDS, je zapotřebí uvést, že tato částka sice byla na účtu Světa aut, avšak obratem přešla opět na účet ČMDS jako splátka za závazek Světa aut právě vůči ČMDS. Tzn. že ČMDS tyto peníze získala nazpět, které byly právě ČMDS vloženy do IR-leasingové. Z tohoto důvodu ani v tomto případě se nemůže jednat o prospěch ČMDS a ani o

naplnění znaku obžalovaného trestného činu, tzv. úkoru, ať se již jedná o Svět aut nebo IR-leasingovou.

Soud si je také vědom počáteční výpovědi V. B., A. V., Ing. D. B. a J. Ž. o dodatečném přepisování usnesení představenstva ČMDS, případně nové vyhotovování uvedených smluv až následně někdy na podzim roku 1999. Všichni obžalovaní toto následně zejména v hlavním líčení odůvodnili stresovou situací před vazebním rozhodováním, že ve věci se zcela neorientovali, zejména v časových souvislostech. A. V. toto odůvodnila také tím, že pokud došlo k určitému přepisování dokladů, jednalo se o jejich novou úpravu a jejich zestručnění.

Ze zprávy auditora o ověření účetní závěrky ČMDS za rok 1998 ze dne 30.8.1999, z auditorského spisu z 25.6.1999, z přiznání dani právnických osob za rok 1998, které bylo podáno k 30.6.1999 a ze svědeckých výpovědí Ing. P. K., Ing. J. P., Ing. H. L. vyplynulo, že všechny tyto smlouvy a transakce musely být provedeny v reálných časových obdobích, jinak by tyto údaje nemohly být k dispozici již při provádění auditu za rok 1998, při zpracování daňového přiznání za tento rok a vypracování výroční zprávy v červnu 1999, což vylučuje, aby právě na podzim roku 1999 byly nově vyhotovovány uvedené doklady a smlouvy. Z tohoto důvodu soud proto dospěl k závěru, že k uvedeným manipulacím s doklady v pozdější době, na podzim roku 1999 za rok 1998 nemohlo dojít a jednalo se o opravy, přepracování usnesení, jak vypověděla A. V.

Pokud se jedná o M. D. z dokazování uvedeného v přední části odůvodnění nevyplývalo, že by M. D. měl vědomost o podstatě transakcí.

P. S. dne 6.4.1999 z titulu své funkce odvolal plnou moc poskytnutou B. Š., že s účinností od tohoto data není oprávněn jej zastupovat jako předsedu představenstva Světa aut. Dne 26.4.1999 P. S. M. D. udělil plnou moc ke všem úkonům souvisejícím se zastupováním Světa aut v jednání s třetími osobami včetně uzavírání a podepisování smluv, k zastupování před státními orgány včetně všech úkonů souvisejících s řízením před nimi i za situace, jestli je vyžadována zvláštní plná moc v rozsahu všech oprávnění předsedy představenstva Světa aut. Tato plná moc zavazovala společnost jednotlivě jen do částky 5 milionů Kč.

Podle výpisu z OR M. D. funkci místopředsedy představenstva ve Světě aut vykonával v době od 15.7.1999 do 8.11.1999 a funkci ředitele Světa aut vykonával od 26.4.1999 do ukončení pracovního poměru. Ve vztahu k bodu 1) výroku obžaloby je proto třeba uvést, že nebylo prokázáno, že by M. D. měl vědomost o údajném stejném předmětu činnosti zprostředkování a z dokumentace nevyplývalo, že by v aktuální době měl vědomost o údajné nevýhodnosti těchto transakcí pro ČMDS. Ze zápisu o společném zasedání představenstev Světa aut a IR vyplynulo z 25.6.1999, že o údajném závazku společnosti uhradit 774 milionů Kč až v tento den, kdy se také dozvěděl o zvažovaných následných transakcích. Smlouvami z 28.6. a 29.6.1999 se ostatně realizovalo rozhodnutí představenstva. Neměl vědomost jakými prostředky budou uhrazeny akcie IR. K dodatku č. 1 ke smlouvě o koupi cenných papírů z 28.6.1999 je třeba uvést, že znaleckým posudkem bylo prokázáno, že podpis M. D. byl na tomto dodatku padělán. K výroku pod bodem 2) je třeba uvést, že v době poskytnutí půjčky ze dne 1.6.1999 M. D. ještě nebyl místopředsedou představenstva

Světa aut a byl jen ředitelem společnosti s oprávněním činit právní úkony v hodnotě do 5 milionů Kč a jeho oprávnění uzavírat a podepisovat smlouvy Světa aut vyplývala z plné moci P. S. z 26.4.1999. Smlouvu o půjčce 35 milionů Kč podepsal jen jako ředitel Světa aut. K výroku pod bodem 3) obžaloby je třeba uvést, že smlouvu z 5.8.1999 jako místopředseda představenstva Světa aut podepsal, avšak nebylo zjištěno, že by se podílel na schvalovací a rozhodovací činnosti jako člen statutárního orgánu. Všechny tyto úvahy týkající se obžalované trestné činnosti M. D. je však třeba vidět v souvislosti s předchozími popsányými úvahami týkajícími se ostatních obžalovaných pod bodem 1-3) výroku obžaloby.

Ze všech těchto důvodů krajský soud proto dospěl k závěru, že v případě bodu 1) výroku obžaloby nedošlo k majetkové újmě ČMDS, v případě bodu 2) operaci je nutno hodnotit jako chybné manažerské rozhodnutí v začátku realizace projektu Světa aut a v případě bodu 3) výroku obžaloby je třeba uvést, že nominální cena 774 milionů Kč oproti ocenění ve znaleckém posudku 133.639.000,- Kč byla pro ČMDS výhodná a uvedená pohledávka byla zajištěna zástavou akcií, kterými sice nebyla zajištěna dobytost celé kupní ceny 774 milionů Kč, tzn. včetně práva opce, ale byla zajištěna dobytost části kupní ceny v hodnotě prodávaných akcií. Ze všech těchto důvodů krajský soud dospěl k závěru, že u žádného z obžalovaných jejich jednání nelze spatřovat trestní aktivity, naplnění znaků obžalovaného trestného činu a proto byl podle § 226 písm.b) tr.ř. u každého z obžalovaných vysloven zprošťující výrok.

Zajišťovací fond družstevních záložen se již v přípravném řízení připojil k trestnímu řízení s požadavkem na náhradu škody 1.182.700.009,90 Kč a objem náhrad z této částky činil 1.167.609.036,47 Kč, přičemž příspěvek do fondu činil 15.090.973,49 Kč. V této souvislosti je nutno podotknout, že Zajišťovacím fondem byl nárok uplatněn "proti obž. P. B. a spol". a nebylo proto zřejmé, jaká částka se po kterém z obžalovaných zaplacení požaduje, navíc se dodává, že uplatněný nárok několikrát přesahuje škodu podle obžaloby způsobenou ČMDS. Namísto Zajišťovacího fondu družstevních záložen do trestního řízení vstoupila ČR zastoupená Ministerstvem financí, jak je uvedeno v odkazujícím výroku. Pokud se jedná o JUDr. Josefa Bližňáka, správce konkurzní podstaty úpadce ČMDS, a společnost KV Finance, Ltd., na kterou byla převedena pohledávka IR-leasingové, je třeba uvést, že u JUDr. Bližňáka měla vzniknout minimální škoda v celkové výši 305.639.000,- Kč sestávající z částky 133.639.000,- Kč a 172 milionů Kč. Pokud se jedná o druhou společnost, byl uplatněn nárok na náhradu škody v celkové výši 44.822.245,- Kč sestávající z půjčky v částce 35 milionů Kč a smluvního úroku v částce 9.822.245,- Kč. Též je nutno podotknout, že v těchto dvou případech bylo JUDr. J. Bližňákem a společností KV Finance, Ltd. uvedeno, že uplatňované částky budou před soudem upřesněny, což se však nestalo. Protože však soud vyslovil ohledně všech obžalovaných zprošťující výrok, ze zákona proto bylo rozhodnuto, že ČR zastoupená Ministerstvem financí ČR, JUDr. Josef Bližňák, správce konkurzní podstaty úpadce ČMDS, a společnost KV Finance, Ltd., se se svými nároky na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 (osmi) dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci, který o odvolání rozhoduje.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, odkazujícímu výroku nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl.

V Ostravě dne 20.3.2012

Za správnost vyhotovení:
Jana Kozelská

JUDr. Miloslav Studnička, v.r.
předseda senátu